

אהרן מוועד

לדברי תורה וחסידות מרבתינו הקדושים מלעלוב

אמרי קודש מכ"ק אדמו"ר שליט"א [311] דברות קודש משנים עברו [34] הרה"צ ר' מנחם מנדל גולד שליט"א אב"ד לובלין פרשת השבוע [1] מדור הניגונים [7] הרה"ג ר' נח גולדברג משב"ק כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א - עובדות וסיפורי צדיקים מתלמידי הבעש"ט [437] שיעורים בספר אור החיים ואלשיך הקדוש - הרה"ג ר' אלימלך שטמר [434] הרה"ג ר' יוסף חיים גרינולד - פרשת השבוע [435] הרה"ג ר' יהודה אריה אשכנזי - הלכות [436]

פרשת השבוע ע"י הרב הגאון רבי אפרים הכהן וייס שליט"א רב ומו"צ בקהילתנו לונדון [1]

מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

לאחר שנכנסה בו נשמת נדב ואביהו, הריהו נחשב מכאן ואילך גם כ"בן אהרן" בעצמו, עכ"ד.

לאור שני הקדמות אלו תתיישב הקושיה הראשונה כמין חומר, עתה כבר מובן היטב מה השייכות בין הפסוק 'פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן' לבין הדרשה שחוברה לו במדרש, 'אמר הקב"ה בדין שייטול שכרו'.

דמהאי טעמא שפינחס הוא 'בן אהרן' ונחשב כבנו ממש, זאת לפי שפרחה נשמתו ממנו ונכנסה בו נשמת בני אהרן, זו עצמה הסיבה והיא הנותנת כי 'בדין הוא שייטול שכרו', כי פריחת הנשמה מהגוף גרמה גם לסיום שכירותו בהאי עלמא והגעת מועד התשלום, וזהו שממשיך הכתוב 'לכן אמור הנני נותן לו את בריתי שלום', פינחס יכול לקבל את שכרו בעולם הזה.

פרשת פינחס תשע"ה

שבת התאחדות לבהורי אנ"ש

בספה"ק 'נועם אלימלך' כתב, פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן וגו' ופרש"י לפי שהיו השבטים מבזין אותו הראיתם בן פוטי זה שפיטם וכו' והרג נשיא שבט מישראל לכך בא הכתוב וייחסו אחר אהרן. ויש להקשות, וכי הם לא היו יודעין משה שמצד אביו הוא מיוחס ואעפ"כ דברו עליו, ומה הועיל שנכתב בתורה הייחוס של אהרן.

ונראה לפרש דהנה יש כמה בני אדם שאינם מרגישים איזה דבר אם בא לידם אם לעשות הדבר ההוא או לאו, לפי שאינם מבינין לנטות עצמן אם יש מצוה בעשות הדבר ההוא, כי היצו"ר מסמא את עיני האדם לבלתי ראות האמת חלילה, אלא כשרואין צדיק אחד שעושה הדבר ההוא והצדיק עושה הדבר באהבה ויראה כ"כ עד שכל הרואין אותו מעדיין על הדבר שהוא מצוה גדולה לעשות כמעשהו אע"פ שמתחילה לא ידעו אם יש מצוה בה.

אמרי קודש

פרשת פנחס תש"ע

פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי, לכן אמור הנני נותן לו את בריתי שלום. ובמדרש (רבא, כא, א) פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן, אמר הקב"ה בדין הוא שייטול שכרו, ע"כ.

הנה התמיהה במדרש זה עולה מאליה, לכאורה האי דרשה 'בדין הוא שייטול שכרו' מקומה הוא להלן על התיבות 'לכן אמור הנני נותן לו את בריתי שלום' ששם מבואר השכר שקיבל פינחס על מעשהו, ומדוע סמכה המדרש לרישא דקרא 'פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן'.

ויבוארו הדברים בהקדם עוד קושיה על סיפא דקרא 'השיב את חמתי בקנאו את קנאתי בתוכם וגו' לכן אמור הנני נותן לו את בריתי שלום, וקשה דהרי קיימא לן (קידושין לט, ב) דשכר מצוה בהאי עלמא ליכא, ואם כן היאך הובטח לפינחס שכר בהאי עלמא, ונאמרו בזה כמה תירוצים.

ירצה כשכיר יומו

ומטו לתרץ משמו של הרה"ק רבי שמחה בונם מפרשיסחא זי"ע (קול שמחה), ועל זו הדרך כתב גם ב"שם משמואל" (תרע"ה), דהנה בטעם הדבר ששכר מצוה בהאי עלמא ליכא, כתבו המפרשים שהוא משום שהאדם בהאי עלמא כ'שכיר יום' דמי, כפי שנאמר באיוב (יד, ו) "שעה מעליו ויחדל עד ירצה כשכיר יומו".

והנה קיימא לן להלכה ששכיר אינו מקבל את שכרו אלא בתום המלאכה, כדאיתא בגמרא "שכירות אינה משתלמת אלא לבסוף" (ב"מ סה, א. ובשו"ע סימן סה סכ"א). ואימתי מסיימת שכירותו של האדם, זהו בסוף ימיו כשנפטר מן העולם, באותה שעה מקבל האדם את התשלום על כל ימי שכירותו בזה העולם.

כן היה הדבר כאן שאצל השבטים בתחילה לא הבינו את המצוה של הריגת זמרי, וכמ"ש שנתעלמה ממנו הלכה, וכשבא פנחס ועשה הדבר הזה בכח קדושתו הגדולה אז הרגישו כולם פה אחד שזה מצוה גדולה להרוג אותו אע"פ שהוא נשיא, לכך היה בעיניהם חידוש גדול על פנחס שהיה מצד אמו בן פוטי, ויעשה דבר גדול כזה מה שלא עלה בליבם כלל שזה הוא מצוה, ואיך בא זה לפנחס לידע מן הסוד ההוא.

לכך מתרץ הכתוב לומר לא יהיה הדבר חידוש בעיניכם כיון שהלא הוא בן אהרן ועמדה לו זכות אהרן, והם שדיברו חלילה לא מחמת גנאי דברו אלא כמתמיהים על עצמם איך לא הרגישו בדבר לעשות כמעשהו הקדושה והטהורה.

היוצא לנו מזה, שאחר שעשה פנחס דבר זה הכניס קנאה בלב עם הקודש שמהיום והלאה יביטו על ארחותיהם בעיני פקחא להיות זריז ונשכר במצות ה'. והנה האדם העובד ה' מעצמו ולפי שכלו אז אינו יכול להגיע לעלות כי אם עד מקום ששכלו מגיע וכפי שרשו וכח הבנתו, אבל כשאדם רואה מחבירו דבר טוב והוא מקנא עצמו בו עשות ג"כ כן, הקנאה מביאה שיעשה אפילו שלא בדרך הטבע ויכול לעלות למעלה ע"ז, ולכך כתיב 'אל תקנא' וכו' כי אם ביראת ה' כל היום. עכ"ל.

ולענייננו, הנה לכל בחור יש מעלות טובות שאינם בחברו, ובוודאי בשבת קודש הזאת בהיותנו כאן בצוותא ראה כל אחד היתרונות והמידות טובות שישנם אצל רעהו, וקנאת

סופרים תרבה חכמה, וילמד אחד מחבירו וממנו יראו וכן יעשו, ועל ידי זה יתעלה כל אחד אפי' שלא כדרך הטבע.

לראות את חבירו

ובענין זה כתב האור המאיר' (פ' בא) על הפסוק 'ויהי חושך אפלה בכל ארץ מצרים לא ראו איש את אחיו ולא קמו איש מתחתיו, יש לרמוז תוכחת מוסר אנשים אשר עיניים להם ולא יראו מידותיהם הטובים של אחרים כי אם כל עצמם לייפות את אורחותיהם אם טוב ואם רע הכל נכון לפנייהם וזה גורם להם שבלתי אפשרי להם לילך ממדריגה למדריגה.

וזה פירוש המשנה 'כל ימי גדלתי בין החכמים', שכל ימי גדלתי והלכתי ממדריגה למדריגה ולא נשארתי עומד במדריגה אחת, ומה הגורם, היותי בין החכמים ואז הבנתי פחיתת ערכי שעדיין לא למדתי אפי' מידה אחת טובה מרבתי, והכלל מי שרוצה לעלות במעלה המובחרת צריך לקיים בעצמו מש"כ מכל מלמדי השכלתי, וכמאמר הרבה למדתי מרבתי ומתלמידי יותר מכולם, ובפרט איש מרעהו וחבירו יכול ללמוד מידות טובות וכדומה מהמעלות.

וזהו 'ויהי חושך אפלה', פירוש שהיה הסתר והעדר הדעת, ומהי החושך והאפלה שהיה, 'לא ראו איש את אחיו', ראו לשון חשיבות כמו 'רואה אני את דבריך', שלא החשיבו בליבם איש את אחיו ללמוד ממעשיהם הטובים, ואדרבה ממציאים תמיד חסרונות במעשה חבריהם ומייפים מעשה עצמם,

ולכן הולכים בחושך ולא אור להם לילך תמיד ממדריגה למדריגה, וזהו לא קמו איש מתחתיו, כי תמיד המה במדריגה אחת בבחינת עומד ולא הולך, עכ"ל.

האי מיוחס טפי

והנה אפשר לתרץ עוד את קושיית ה'נועם אלימלך' הנ"ל, דהא כלל ישראל ידעו שפינחס מצד אביו מיוחס ולמה דיברו עליו, על פי מה שמבאר ה'ישמח ישראל' שהם סברו שמידת הקנאה של פינחס באה לו מצד חלק הרע שבו, דהיינו מאבי אמו, לכך בא הכתוב וייחסו אחר אהרן הכהן, היינו שמצד הטוב שבו באה קנאת ה' זו.

ויש להוסיף לזה דהנה בגמרא קידושין (ע"א): כי מינצו בי תרי בהדי הדדי חזו הי מנייהו דקדים ושתיק אמרי האי מיוחס טפי, פי' שהשתיקה בשעת מריבה היא סימן המורה על ייחוס כשר וטוב, שזה מוכיח שיש לו שורש טוב. ובה מבוארים דברי רש"י, שהיו השבטים מבזין אותו כו', ומסתמא כששמע פנחס שביזוהו ודאי שתק והיה מן הנעלבים ואינם עולבין, ולכך בא הכתוב וייחסו אחר אהרן, שע"י השתיקה מוכח שהקנאה באה לו מצד הטוב שהיה נכד אהרן.

לאחר הבדלה אמר כ"ק אד"ש: א גוטע וואך, א גוטע וואך. דער אייבשטער זאל העלפן אלע זאלן מיט נעמען די השפעות וואס איז נשפע גיווארן דעם שבת קודש, און מזאל ממשיך זיין ווייטער ביתר שאת וביתר עוז, מ'זאל נאך קענען ווייטער צוזאמנעמען נאך א מאל. א גוטע וואך.

שיחת קודש

מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

בשערי שבת התאחדות לבחורי אנ"ש בעיר באר שבע ש"ק פרשת פינחס תשע"ה

"שבת פרשת פינחס הוא טוב לבני הנעורים - לקנות שלימות בנפשם בשבת זו"

לפתוח שערי רצונך

והנה כדי לזכות לאור השבת על האדם להכין עצמו, לזכך עצמו ולפתוח שערי ליבו, וכפי שידוע מזקה"ק הרבי ר' דוד מלעלוב זי"ע שהיה מרגלא בפומיה: סאיז נישט דא קיין שלעכטער יוד - ביהודי אין שום חלק רע אלא כולו טוב, ואם ראית בו פגם כלשהו, איזה עניין של חטא, הרי זה מחמת החלק הגוי שבו.

ועל פי זה ביאר החידושי הרי"ם את מאמר חז"ל 'גוי ששבת חייב מיתה', שאסור לו ליהודי להיכנס לשבת קודש כל עוד עדיין קיים בקרבו 'החלק הגוי', כדי שלא יהיה ח"ו בבחי' נכרי ששבת חייב מיתה - מצד אותו החלק, ועל כן מוטל על כל אחד להתכונן ולהתעורר ולשוב בתשובה, לקיים 'וביערתך

שהוא מובחר בברואים, והוא אור השבת קודש המעורר את האדם לשוב ולהתקרב לבוראו, לשורשו.

וזהו שאמרו חז"ל, 'מה היה העולם חסר - מנוחה', כלומר השי"ת נקרא מנוחה, שאין שייך בו תנועה ממקום למקום כמו בברואים (כי הקב"ה הוא מקומו של עולם), והיינו שהיה חסר לעולם הדביקות וההתעוררות אל השי"ת, וכיון ש'בא שבת בא מנוחה', ע"י אור השבת קודש התעורר כוח זה בעולם.

ומסיים ה'יושר דברי אמת' כי כמו כן מתחדש גם כיום, מדי ששת ימים בהגיע יום השבת, אזי מבהיק הקב"ה אור מבריאה הנעלמה מסוף העולם ועד סופו, אור של בהירות המעורר את האדם, ומביא בו השתוקקות וכיסופין לשוב ולהתקרב ולעבוד את בוראו, לחזור לשורשו, עכ"ל.

בספר הקדוש 'יושר דברי אמת' מבאר בשם המגיד הק' ממעזריטש זי"ע את מאמר חז"ל על הפסוק 'יכל אלהים ביום השביעי', שהיה העולם חסר מנוחה - בא שבת בא מנוחה וכו', דהנה כל בריאת העולמות בששת ימי בראשית היה בשביל ישראל, כדי שייבראו ויעבדו את הקב"ה ויתדבקו בו.

והנה לאחר שנגמרו ששת ימי המעשה לא היה העולם יכול להתקיים כפי שהוא, יען כי בברואים הגשמיים היה אז רק מעט חיות רוחנית (כאשר מבאר שם בארוכה), ועל כן ביום השביעי, לאחר גמר כל מעשה בראשית, לאחר בריאת האדם, הבהיק השי"ת - 'דער אויבערשטער האט אריין געשיינט', אור בהיר מבריאה הנעלמה, והבהיק זיו הדרו מסוף העולם ועד סופו, בכל מעשה בראשית, ובעיקר בתוככי האדם

הרע מקרבך', לסלק את החלק הגוי מתוכו, ואזי יזכה שתשרה עליו קדושת השבת. אם כן הזמן שאנו עומדים בו כעת, בפניא דמעלי שבתא, הוא זמן של תשובה, לבער את החלק הגוי מתוכנו.

ש"ק פרשת פינחס - טוב לבני הנעורים

והנה החידושי הרי"ם מביא בשם זקה"ק הרבי מלובלין זי"ע כי "שבת פרשת פינחס הוא טוב לבני הנעורים, אשר יוכל להיות להם תיקון בשלימות".

ואיתא ב'תפארת שלמה' על מ"ש בפיוט 'לכה דודי' בשבת, "רב לך שבת בעמק הבכא", דהנה ימי בין המצרים המה 'עמק הבכא', אולם דווקא בימים אלו 'רב לך שבת' - יום השבת קודש בימי המצרים הוא יותר גדול מכל ימות השנה, כי בימי החול גדול הצער לכן בשבת נתרבה השמחה למעלה, עכד"ק.

וכבר מצינו ב'מאור ושמש' שהביא בשם 'קדושי עליונים' דהשבתות של ימי בין המצרים גבוהים עד למאד, ומוסיף 'נראה לי מפני ששת ימי החול שבין המצרים הם נמוכים מאד, והם בקטנות עד למאד, וידוע שבשבת קודש הוא עליות עולמות ויש עליה לכל ששת ימי החול.

"ממילא יובן ששבתות שבין המצרים הם גבוהים עד למאד לפי שיש עליה לכל הדברים שהיה בקטנות עד למאד ונתעלו עד למעלה למעלה, מה שאין כן בשבתות של כל ימי השנה, שאין ששת ימי החול קטנים ונמוכים למאד - ממילא אין עליה גדולה כשבתות שבין המצרים שנתעלו כל הדברים שהיו מטה מטה בעמקי התהום למעלה בקדושה", עכד"ק.

וב'שם משמואל' הביא בשם זקני היהודי הקדוש זי"ע שבשבתות של בין המצרים אזי כל השבת הוא כבעת הסעודה השלישית, שהוא רעווא דרעוין, וטעמא דמילתא לפי שתמיד במנחה הוא זמן דין ובשבת נהפך לרעוא דרעוא, אך בבין המצרים שהם ימי דין, לכן בשבת נהפך כולה לרעוא דרעוין, עכדתה"ק.

מעלת השבת לקנות קנייני עד

והנה הקניינים הטובים שזוכה אדם לקנות בנפשו ביום השבת קודש, חזקה עליהם שיקנו שביתה בנפשו ויהיה להם קיום לאורך זמן בעז"ה, וכמו שאמר החידושי הרי"ם זי"ע על הפסוק 'ונאספו שמה כל העדרים וגללו', פירוש כשישראל מתאספין יחד הם גוללים את האבן - זה היצר הרע, 'מעל פי הבאר' זו התורה, ועל ידי זה הם עולים באיזה מדריגה. "והוסיף החידושי הרי"ם דהנה שבת היא נחלה בלי הפסק (עיין שבת קי"ח), היינו ששבת קודש יש לה כוח וממילא כשהם

מתאספין יחד ביום השבת והן עולים באיזה מדריגה, ממילא היא נשארת אצלם, וכמו שאנו אומרים 'ושבת קדשך הנחלתנו', וממילא נשאר במדריגה, עכד"ק.

אין הרבה שבתות כאלו

נמצא בידינו שכמה מעלות גדולות יש בשבת קודש אשר אנו נכנסים לתוכה, ראשית כל זוהי שבת פרשת פינחס, וכמו שהביא החיהרי"ם בשם הרבי מלובלין זי"ע שיש בשבת זו סגולה מיוחדת להיטיב עם בני הנעורים לקנות שלימות בעבודתם, א געוואלדיגע תיקון השלימות.

ובנוסף לזה הרי זו 'שבת של ימי בין המצרים' שאורה גדול ונשגב ביותר משאר שבתות השנה, ועל כולנה הרי זו 'שבת של התאחדות', שבת שנהיה בה כולנו בצוותא חדא מבואו ועד צאתו, שבת של 'ונאספו שמה כל העדרים' - של אור והתעלות שיש להם קיום לאורך זמן כדברי החידושי הרי"ם.

ואם כן הרי השבת הזו היא הזדמנות פז לכל אחד ואחד, ואין צריך כי אם להתכונן ולהכין כלים להמשיך ולקבל את השפעותיה, ס'איז נישט דא קיין סאך שבתות מיט א הזדמנות אזוי ווי דעם שבת - אין הרבה שבתות עם הזדמנות כמו שבת זו.

שלא נגיע ל'זוי אבדה נפש'

והנה בנוסף לכל האמור, מעלה נוספת יש בשבת זו, שהיא פרשת המועדים - כל החגים והמועדים כתובים בה, וידוע שהקריאה מעוררת את הזמן, ובעת קריאת כל מועדי ה' מתעורר ומאיר כוחם ועניינם של מועדים אלו, וא"כ יש לנו עוד מעלה בשבת זו שבה אפשר לזכות לאור ו'קדושת המועדים'.

והנה ידוע ממין הבעש"ט הק' זי"ע שעצם הידיעה כי השבת קודש היא מתנה לזמן קצוב ובמוצאי שבת היא ניטלת בחזרה, היא הגורמת לאדם לדעת לנצל את השבת ולשמרה כראוי, וז"ל ה'שפת אמת' (כי תשא) "כמו שאמרו בשם הרב בעל שם טוב על מה שדרשו חז"ל 'וינפש כיון ששבת וי אבדה נפש', וקשה דזה אינו מקומו לכתוב בשבת, דהלא זהו במוצאי שבת קודש.

"ופירש שעל ידי שאדם זוכר זאת שאחר שבת יסתלק ממנו הארה זו, לכן מתדבק בה ביותר ומשמרין יותר את יום השבת, שלא לילך בטל בעת שנמצאת הנשמה היתרה המסייעת לעבודתו יתברך שמו".

והיינו שהאדם צריך לזכור בעמדו בליל שבת קודש, בתחילת השבת, דע לך שעוד כמה שעות יגיע זמן של 'זוי אבדה נפש', ואם כן 'כאפ זיך פרייטיג צו נאכט'ס', תפוס עצמך בליל שבת קודש בתחילת שבת, הרי יכול אתה להתעלות כה הרבה בשבת קודש אשר לפניך, עשה כל שבידך שחם וחלילה לא תפסיד ותאבד את ההזדמנות שלפניך.

מורי ורבותי, בחורים חשובים, עומדים אנו כעת בתחילת השבת, עלינו לזכור שעוד מעט יגיע זמן של 'זוי אבדה נפש', אם כן הבה נתעורר כולנו לנצל כדבעי את השבת הקדושה שלפנינו, והרי זוהי שבת פינחס, שבת של בין המצרים, שבת התאחדות ושבת שקדושת המועדים מאיר בה, אם כן עלינו לתפוס עצמנו בזמן, דארף מען אריין כאפ'ן, שלא נצטער ונאמר לאחמ"כ וי אבדה נפש חלילה.

הבה נקבל על עצמנו כאיש אחד, שתהיה השבת הבאה לקראתנו שבת מרוממת של שמחה, א פריילאכע שבת, א תפילה'דיגע שבת, א תורה'דיגע שבת, א עלייה'דיגע שבת, שנזכה לקנות הרבה התעלויות מהשבת קודש.

גם לי א-ל

ואם אמר יאמר הבחור, הרי אני בחור פשוט, אין לי שייכות לאורות והשגות גבוהים כאלו, בוודאי לא מתכוונים אליי - מ'מיניט נישט מיר, כנגד מחשבה שכזו אמר הרבי ר' בונם זי"ע לתלמידיו כי מי שיש לו שייכות עם מה שכתוב בתורה 'מחלליה מות יומת', יש לו גם כן שייכות עם 'ישמחו במלכותך שומרי שבת וכו'.

כפי שה'מחלליה מות יומת' פשיטא שהוא נוגע לכל איש ישראל, ואין זה נפקא מינה אם הוא גדול שבישראל או פשוט שבפשוטים, כך גם ה'ישמחו במלכותך', האור וההתעלות שאפשר לקבל מכוח השבת שייכים לכל אשר בשם ישראל יכונה, אפילו ליהודי הכי פשוט, גם הוא יכול להגיע ולזכות ל'ביני ובין בני ישראל אות היא לעולם' להגיע לקרבה הגדולה ביותר להקב"ה בזכות יום השבת קודש. והדברים נכונים גם כלפי כל בחור'ל, כל אחד, בכל מצב, יכול להתדבק בהקב"ה ולקנות הרבה בכוח קדושת השבת. ה'בית ישראל' מגור זי"ע סיפר כי כשהרבי ר' בונם אמר דבר זה לתלמידיו אזי רקדו כל הלילה למשמע מאמר קדוש זה, כשקיבלו ה'דער הער' עד כמה יכול גם אדם פשוט להדבק בה' בכוח השבת, וכשאביו האמרי אמת' זי"ע חזר על מאמר זה רקדו חסידיו שעה שלימה, ואילו היום שומעים דבר כזה ללא ניע וללא זיע.

מדארף א שאקל געבין, צריך להזדעזע כששומעים דבר כזה, שלמרות שאנו אנשים כה פשוטים ומאידך אור השבת כה גבוה ונשגב, אף על פי כן יכול כל יהודי בכל מצב שהוא, אפילו פשוט שבפשוטים, להתדבק בהש"ת בכוח השבת קודש, להיכלל במה שנאמר 'ישמחו במלכותך', כל מה שנדרש הוא אך להתכונן לזה כראוי.

הקב"ה יעזור שנזכה באמת לנצל את השבת קודש הבאה לקראתנו לתורה ולתפילה כדבעי, לזמירות ולשמחת השבת, ואזי דנוכה לקבל ההשפעות הטובות של השבת קודש.

שוה"ט מלוה מלכה מוצש"ק בלק בית שמש תשפ"ד

נבהלה האשה מאוד לנוכח הסכנה הגדולה הצפויה, מיד סגרה החנות והלכה לקרוא לבעלה לטכס מה לעשות, ואמרה לו האשה הנה כולם נוסעים להרה"ק רבי יהושע מבעלזא זיע"א ונושעים שם הבה ניסע אליו גם אנחנו, סירב לשמוע אל עצתה ואמר לה אין לנו זמן עכשיו לזה, עכשיו צריך לפעול בזריזות כי כל רגע מסוכן, אך היא ביקשתו כל כך עד שנכנע לשכנועה ונסע להרה"ק מבעלזא זיע"א. וכשבאו לפניו סיפרו לו על צרתם ואמרו לו שהם עכשיו במצב קשה מאוד, אמר להם הרה"ק לנסוע ולחזור לביתם ולעמוד ליד הפגר ולומר תחנון בכוונה, חזר הלה לביתו ואמר תחנון בכוונה, ומיד קם הגוי ונעמד על רגליו ויצא מבית המזיגה והלך לרחוב ליד ונפל שם ותהי להם הרווחה. אחר כל זאת אמרה האישה לבעלה שעתה צריך לנסוע לבעלזא עם מגש פירות כדי להודות להרה"ק מבעלזא על החסד הגדול, ועשו כן ובאו והודו להרה"ק על הישועה הגדולה, לאחר שנתנו את התשורה נשאר האיש לעמוד על מקומו והרגיש הרה"ק מבעלזא שהלה רוצה לומר איזה דבר, שאלו הרה"ק מה בפך, והלה שלא היה חסיד נענה ואמר שיש לו שאלה, אם אמירת התחנון היא גדולה וחשובה כל כך, שבכוחה להחיות מתים, אם כן מדוע אצל החסידים מתחמקים בכל הזדמנות ולא אומרים תחנון. ענהו הרה"ק לפי דעתו של השואל, אם יאמרו כל יום תחנון אזי יקומו כל הגויים לתחייה. . . ומעשה זה שמע כ"ק אאמו"ר זיע"א מר' יוסל טורנער.

לפי מעשה זה ביאר הגרא"ח נאה זצ"ל הגמרא ביבמות (סג, א) שרב היה לו אשה קשת רוח והיתה ממורת את חייו, וכל מה שרב אמר עשתה להיפך. לימים כשגדל בנו ר' חייא נתחכם והיה מוסר לאמו להיפך ממה שביקש אביו, כך שלמעשה עשתה כרצון אביו.

ולכאורה למה רב עצמו לא נקט בעצה פשוטה זו, י"ל שרב לפום גדלותו לא עלה כלל על דעתו להוציא מפיו אחרת מכפי שחשב, אף שבאמת אין זה נחשב לשקר ממש, וכמובא שם שלבסוף הורה גם לבנו לחדול מכך מטעם זה. אבל בנו שהיה כבר דור אחד תחתיו, הוא חשב גם על עצה כזאת, מעשה זה ראיתי בספר 'כרם חמד' להג"ר יהודה רבינוביץ זצ"ל.

כ"ק אאמו"ר זיע"א היה מספר כמה דברים ששמע מהרה"ח ר' יוסל טורנער (קורנפלד) ז"ל, ואחד מהם הוא מעשה על הרה"ק רבי יהושע מבעלזא זיע"א, וכך היה מעשה, הייתה אישה אחת שהיה לה בית מזיגה [קרעטשמע] והגיע גוי וביקש לשתות והביאה לו, אחר ששתה שב וביקש שימזגו לו עוד כוס.

ומנהג קבוע היה לה שאיננה נותנת עוד כוס רק אם משלמים מראש, והיא הייתה כבר מורגלת בכך, אך הוא התעקש ועמד על כך שתמזוג לו עוד כוס בלא לשלם מראש, והיא דחפה אותו מלפניה שיצא אל מחוץ לקרעטשמע ומכח הדחיפה נפל הגוי ונחבט בראשו ונפל פגר.

סיפר הגאון ר' אברהם חיים נאה זצ"ל (שהשבוץ כ' תמוז חל היא"צ שלו) שבימיו של המגיד הגדול ממעזריטש זצוק"ל היה יהודי אחד שיצא לתרבות רעה וביקשו תלמידי המגיד להשפיע עליו לחזור למוטב, נמנו ביניהם שישלחו להזהירו שאם לא יחזור בו יטילו עליו חרם ר"ל.

כאשר באו לשאול רשות מהמגיד לכך, אמר להם שישאל בשאלת חלום כדת מה לעשות. עשה המגיד שאלת חלום וענו לו שישאל את הרב בעל התניא זיע"א שהיה הצעיר שבתלמידיו.

כשבאו לשאול את פי בעל התניא, אמר להם שיזהירו את אותו יהודי שאם לא ייטיב את דרכיו יכניסוהו ב'כרם', הוא הרי יחשוב שמזהירים אותו ב'חרם' אמתי, וממה נפשך אם יחזור בתשובה הרי טוב, וגם אם לאו הרי לא עשינו כלום, ואמנם כן עשו והועיל להם.

לאחר מעשה הרהר הרב המגיד זיע"א כי אם מן השמים שלחוהו להימלך בתלמידו, אולי עליו לפנות לו את מקום הנהגת העדה. ויעש עוד פעם שאלת חלום גם על זה, ונאמר לו שוב מן השמים שישאל גם זה להרב בעל התניא, וילך המגיד אל הרב ותמה בפניו על פשר דבר זה.

ענה לו הרב כי בעולם האמת שהוא עלמא דקשוט, שם אין להם עצה כזאת להטעות ולהערים אפילו לצורך, שהרי עולם האמת הוא, וגם אתם רבינו הגעתם לדרגה כזו שאינכם יכולים להשיא עצה כזאת, ולכן שלחו אתכם אליי.

דברות קודש

מכ"ק מרן אדמו"ר זיע"א

מישראל, לפיכך בא הכתוב ויחסו אחר אהרן (סנהדרין פב:), ע"כ.

הנה כוננת השבטים שביזו את פנחס באמרם הראיתם בן פוטי וכו' היתה, זכיון שבא פנחס ממשפחת הגר שהיה אבי אמו מפטם עגלים לעבודת כוכבים, אם כן מה שקם מתוך העדה והרג נשיא שבט מישראל היה זה מחמת ששורש נשמתו ממקור עכו"ם חוצבה אשר עליהם נאמר (בראשית כז, מ) ועל חרבך תחיה, ולמודים הם בשפיות דמים, ולא היה המעשה ממקור טהור אשר קינא לאלקים, ולכן אינו ראוי לקבלת גמול ושכר בעד פעלו, לפיכך בא הכתוב ויחסו אחר אהרן הכהן אשר שורשו ממידת החסד ההיפך מהמידת הנ"ל, וגם פנחס היה מטבעו רחום וחנון כאבותיו הק', ואם כן מה שהרג החוטאים היה זה מחמת קנאותו אשר קינא לאלוקיו ויכפר על בני ישראל, לכן אמור לו הנני נותן לו את ברית שלום, ובדין הוא שיקבל את שכרו משלם. (צפת, תשנ"ח)

ולפי זה אתי שפיר, דהא דשכר מצוה בהאי עלמא ליכא, הוא כדי להרחיק את האדם שלא יבא לקיים מצוות השי"ת כעבד המשמש את הרב על מנת לקבל פרס, אבל השכר שלא שייך שיעלה האדם על ליבו שיקבל זאת חלף עבודתו, שפיר שייך גם בהאי עלמא, דהא ודאי בשעת קיום המצוה לא היתה בו הפניה שיקבל זה בשכרו, והנה פנחס כשהרג את זמרי ודאי עשה מעשהו ללא פניה של תגמול שכר כהונת עולם וכד"ק של כ"ק מרן אאמו"ר זיע"א, ואם כן בדין שיטול שכרו בזה העולם נמי, כיון שודאי לא עשה את מעשהו על מנת לקבל פרס.

(תשנ"ב)

פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתו מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם וגו', (במדבר כה, יא). וברשי"י הק', לפי שהיו השבטים מבזים אותו, הראיתם בן פוטי זה, שפיטם אבי אמו עגלים לעבודת כוכבים והרג נשיא שבט

פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתו מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם וגו', (במדבר כה, יא).

ובמדרש (במדבר רבה כא, א), אמר הקב"ה בדין הוא שיטול שכרו, ע"כ. וכבר הקשו קמאי האין פנחס בא בשכרו בזה העולם והלא אמרו רז"ל (קידושין ט:), שכר מצוה בהאי עלמא ליכא. ואפשר לומר עפיד"ק של כ"ק מרן אאמו"ר זיע"א לבאר הענין שיקבל פנחס את הכהונה דייקא כגמול על מעשהו, דהנה בשעה שקם פנחס מתוך העדה וקינא לאלקיו אף שהיה אפשר שיתערב במעשהו איזה פניה של קבלת שכר, אך הענין של כהונת עולם ודאי לא עלתה במחשבתו, שהרי כהן שהרג את הנפש פסול לעבודה כדאיתא (ברכות לב:) כהן שהרג את הנפש לא ישא את כפיו, וכיון דלא אסיק אדעתיה שיקבל את הכהונה, שפיר זכה לברית כהונת עולם, עכת"ד ק.

בפרסום ראשון

יומא דהיילולא של

הרה"ק רבי שלמה מקארלין זיע"א הי"ד¹ כ"ב תמוז תשל"ח

מגנזיו של הגה"ח רבי שמואל פרוש שליט"א, מחשובי אנ"ש וממעתיקי השמועה בחצה"ק²

וואס קען שוין זיין ביי יונגעל גרויסע עבירות, האב איך באקומען א הרהור תשובה.

(את זה אתם זוכרים, ואני זוכר, אני זוכר, שקיבלתי הרהור תשובה כשראיתי את האכילה של הסבא. אמנם הייתי ילד ואיזו עבירות גדולות כבר יכולות להיות לילד, אבל קיבלתי הרהור תשובה).

וסיפר מר' ירוחם טייטלבוים³ שאמר שהוא אוהב לראות את הסבא בעת אכילתו ואמר שאכילתו היא כדוגמת אכילת הרה"ק מצאנז (שהוא נסע אליו), ואמר אד"ש "בארין צאנזער רב איז דעך גיווען א גאנצער גישאפט מיט דעם עסין, יעדען טאג טישען".

(אצל הרבי מצאנז היה עסק גדול עם האכילה. כל יום הוא ערך טיש).

אח"כ שאל אם הרבי מקארלין (כ"ק אדמו"ר רבי אברהם אלימלך זיע"א הי"ד) היה בארץ ישראל בכ"ב תמוז ואמרו שכן.

אח"כ אמר "צדיקים האבין גיפועלט ישועות. ואמר, ווי אזוי? זיי האבין (הצדיקים) גיהאט א הרהור תשובה און מיט דעם האבין זיי אראפ גיברענגט ישועות. וסיים, איז א פשוטער מענטש ער דארף א גרויסע תשובה פועל'ט ער א ישועה".

(צדיקים פעלו ישועות. איך? היה להם הרהור תשובה ועם זה הם המשיכו ישועות. אדם פשוט צריך תשובה גדולה ופועל ישועות גדולות).

אח"כ נתן לר' לייבקה (גלויברמן) שיריים ואמר לו שיבוא אליו, ואמר לו "איהר זענט נישט קרייניק צו צו קומען, (אינך חולה ואתה

זיי האבין" (תהיה להם עליה). וזה ידוע מרבי דוד מלעלוב שעשה אותו בעל תשובה, והוא היה רופא גדול ורצה לעזוב את העיסוק בזה מפני נשים, ואמר לו הרבי מלובלין שלא יעזוב ונתן לו איזה ייחודים. וסיים "מיר האבין נישט קיין השגה און די הייליגע צדיקים".

אח"כ אמר "ווי שטייט פון הייליגן בעש"ט, (איך כתוב מהבעל שם טוב הקדוש) אשרי אדם לא יחשוב ה' לו עוון, שאם רגע אחד הוא לא חושב מהשי"ת, לו עוון - הוא מחשיב את זה לעוון, אפילו אם זה רגע אחד. דאס אין געווען רבי שלמה קארלינער "איין רגע איין רגע". ער איז געפארן אמאל אוף א בארג, און מי איז שיר אראפ געפאלן פון בארג מיט אלע מענטשין, איז ער איין מינוט אוועק פון דביקות, ער האט זאך גלייך צוריק געכאפט, "איין מינוט" האט ער האף זיך גענומען א תשובה, און ער איז דוראך געגאנגען דעם גרעניץ מיט אמונה "איין מינוט".

(רבי שלמה קארלינער נסע פעם על הר וכמעט שנפלו מההר עם כל האנשים, ולרגע אחד הסיח דעתו מהדבקות, ומיד תפס את עצמו. "רגע אחד", ומיד קיבל על עצמו לעשות תשובה ועבר את הגבול בכוח האמונה. "רגע אחד").

אח"כ שאל לר' שמואל אהרן וועבער אם הוא זוכר את האכילה של הסבא (רביה"ק רבי דוד צבי שלמה), ואמר שהוא זוכר וסיפר מעשה. ואמר לו אד"ש "דאס גידיינקט איהר, און איך גידיינק, און איך גידיינק אז איך האב באקומען א הרהור תשובה ווען איך האב גיזעהן דעם זיידען עסין, חאטש איך בין געווען א יונגעל,

קודם לבש ירמולקה חדשה, אח"כ רצה להפוך אותה (כמנהגו שהיה לובש הירמולקה עם הגדיל המצויץ כלפי פנים) ולקח עם מגבת, אח"כ לקח אותה ביד וביקש כלי לנטילת ידיים ואמר "אני מקפיד ליטול ידיים אפילו כשאני נוגע בירמולקה או בגרביים, ובגלל זה אני לא נותן לאף אחד את ידי (באמצע אכילה), וייל קען זיין אז ער איז נישט מקפיד אוף די זאכין, נישט אלע האבין אזוינע נערוויין ווי איך".

(יתכן שההוא לא מקפיד כמוני על הדברים האלו, לא לכולם יש את ה'נערוויין' שלי...)³

אח"כ שאל מי קירב את רבי שלמה קארלינער להמגיד הקדוש זיע"א ואמרו לו שרבי אהרן הגדול מקארלין זיע"א.

ואמר "דער לעכוויטשער איז נישט געווען ביי די פטירה פון קארלינער.

(רבי מרדכי מלעכוויטש לא היה בפטירה של רבי שלמה מקארלין).

ואמר "מיר האבין נישט קיין השגה און די הייליגע צדיקים, ולא קם נביא בישראל - בישראל לא קם אבל באומות העולם קם ומנו בלעם (ספרי, וזאת הברכה) "ויקר" (אלוקים אל בלעם) מיר האבין נישט קיין השגה און די הייליגע צדיקים, אוף האלטס האבין זיי געהאט עצות".

(אין לנו כל השגה בצדיקים הקדושים האלה, לכל דבר היו להם עצות)

וסיפר מה"תפארת שלמה" שהיה אצל הבעל תשובה הרה"ק רבי חיים דוד דוקטור מפיעטרכוב בסוף ימיו, ורח"ד נאנח, ואמר לו התפארת שלמה "והימים הראשונים יפלו", ואמר לו רבי חיים דוד "חס וחלילה, עליה וועלן

1 הרה"ק רבי שלמה מקרלין נהרג על קידוש ה' בהיותו עומד בתפילה. על הסתלקותו נכתב בספר "שמע שלמה" בשם המגיד מקו'ניץ: "רבי שלמה היה עטוף בטליתו, בקדושת "כתר" והוא שרוי בדבקות נפלאה, לא ראה ולא שמע מאומה. היה ממליך את בורא כל העולמים ושואג בקול גדול ונורא "לך ה' הגדולה והגבורה כי לך ה' הממלכה". באותו זמן מאחורי החלון כיוון חייל רוסי בשם ארמילוס ימ"ש את רובהו מול רבי שלמה הקדוש. נכדו הצעיר של הרבי עמד על ידו ומרוב בהלה משך בטליתו. בשל הנענוע התנער רבי שלמה לרגע מדבקותו, ואז ירה בו הקוזק הרוסי חץ, פצעו קשה מאוד. חמישה ימים לאחר מכן, בכ"ב בתמוז תקנ"ב, נסתלק מפצעיו. הי"ד.

2 הדברים נכתבו מיד לאחר השוה"ט. בכל מקום שמוזכר אד"ש הכוונה אל כ"ק מרן האדמו"ר ה'ברכת משה זיע"א.

3 אדמו"ר זיע"א התבטא כך בענוותנותו, אבל למעשה כל ענייניו היו ענייני גדרי קדושה. ומוסיף משב"ק בית לעלוב הגה"ח רבי שמחה קרקובסקי שליט"א כי לרבי הברכת משה ברוב קדושתו הייתה הנהגה שאם עבר ליד שירותים והדלת הייתה פתוחה, הגם שלא נכנס פנימה ואפילו לא התקרב, אלא רק ראה שהדלת שם הייתה פתוחה, נטל ידיו.

4 החסיד המפורסם, מגדולי חסידי קמאי שהיו בירושלים, בן הרה"צ רבי משולם זלמן יהונתן ונכד הגאון הקדוש רבי אריה לייביש מוישיניצא, בעל "אריה דבי עילאה", נסתלק בעת שנסע לברית של נכדו ר' ירוחם. ויש בזה אריכות דברים ואכמ"ל. ר' ירוחם נפטר ו' ניסן תרנ"ה ומנו"כ בהר הזיתים.

5 שמעתי מאדמו"ר ה'ברכת משה זיע"א שאמר פעם בשולחן הטהור, הסיבה שאיני נותן יד לאף אדם באמצע הסעודה (מעט שנטל ידיו לסעודה עד לאחר ברהמ"ז), הנהגה זו לקחתי מאבי הרה"ק רשנ"ן זיע"א שכך היה נוהג.

שלי) אמר אד"ש פאר מיינע קינדער? און וואס איז מיט די אנדערע קינדער? ונתן לו עוד ואמר לו גיב פאר די אנדערע קינדער. ('לילדים שלי?') ומה עם הילדים האחרים, ונתן לו עוד ואמר לו תיתן לילדים האחרים).

בעת ששר "על הכל" נתן 'לחיים' בידו לר' נח גולדברג ור' אליעזר שיפמן, ואח"כ ביקש כלי ליטול ידיו, ואמר לנח "דו ווייסט פאר וואס איך גיב דיר לחיים און דער נאך וואש איך זאך די הענט, ווייל ווען איך גיב א שיינעם יודין לחיים און דער נאך וואש איך זאך די הענט וואלט ער גיטשעפעט גיווארין, אבער דיר מעג איך טשעפען.⁵

(אתה יודע למה אני נותן לך לחיים ואח"כ אני נוטל ידיים? כי כאשר אני נותן לחיים לשינער יוד ואח"כ אני אטול ידיים הרי הוא ייפגע, אבל כך אני יכול "לפגוע" (מרוב קרבה).

אח"כ נתן לר' אליעזר שיפמן עוד פעם שיריים, ואמר, "ר' אליעזרן דארף איך געבן ווייל איך טשעפע איהם, דארף איך איהם געבן ער זאל האבן כח צו אויס האלטין". (לר' אליעזר אני צריך לתת עוד פעם שיריים בגלל שאני פוגע בו, לכן אני צריך לתת לו עוד פעם כדי שיהיה לו כוח לסבול את "הפגיעות" שלי).

אח"כ אמר לר' יוסף פרנקל שלא יבוא במוצאי שבת, "ווייל אזוי דארף איך טראגן א עול ביי דעם ארויס פארן און בארין קומען. און שבת דארף איך אין זינען האבין אנדערע זאכין, מקען זאך אריין כאפן אין מיטען וואך אין מאל".

(בגלל שכאשר אתה בא לכאן אני נושא בעול מתי שאתה יוצא לדרך וכאשר אתה מגיע, ובשבת אני צריך לחשוב על דברים אחרים. אפשר לבוא (לקפוץ) לכאן פעם אחת גם באמצע השבוע).

אח"כ שאל ר' יוסף פרנקל "וואס איז מיט דעם מצב?" (כדרכו לשאול את הרבי על המצב) ואמר אד"ש "דער רבש"ע וועט העלפין" וחיתה כמה שניות ואמר שוב "דער רבש"ע וועט העלפין". (השם יעזור)

באמצע שאל ר' יוסף מה שלום אד"ש ואמר אד"ש "שווערע טאג, איך דארף א רפואה, דער נישט שלאפן איז מעורר אנדערע מיחושים, וסיים דער רבש"ע העלפט און ער וועט ווייטער העלפן".

(היה לי יום קשה, אני צריך רפואה, חוסר השינה שלי מעורר מחושים אחרים. הרבש"ע עוזר והוא יעזור כך הלאה)

התפלל מעריב קודם ברכת המזון, אח"כ ברכו ברכת המזון וחילק קצת כוס של ברכה והשאר נתן לר' אברהם שוורץ שיחלק.

פנחס (עכשיו מבינים מה שכתוב במדרש פנחס לרבי פנחס מקוריץ) שלפיכך נותנים לאשה שתחלק את האוכל ולא לאיש, מפני שזכר הוא משפיע ויתן לאחד הכל ואשה היא בחינת צמצום, וסיים, ר' חיים אשר האט גיגעבן גרויסע שטיקלאך איז נישטא פאר קיינעם. (ר' חיים אשר נתן חתיכות גדולות אז לא נשאר לאף אחד).

אח"כ נתן שיריים לר' אליעזר שיפמן ונתן לבניו מזה, שאל אותו אד"ש וועמען גיבסטו? (למי אתה נותן) ואמר פאר מיינע קינדער. (לבנים

יכול ללכת אלי) וכשבא ונתן לו, אמר לו "מיט א חבר מעג מען זאך טשעפען". (לחבר אפשר לומר בלשון של פגיעה כביכול) ואמר לו שלמד אצל אביו ר' אלטר שתי פעמים, פעם אחת אותיות א"ב ובפעם השנייה גמרא עם תוס', ואמר אד"ש "ר' אלטר האט זייער באטאמט גיליינט". (ר' אלטר גלויברמן קרא בתורה מאוד במתיקות)

ונתן לר' חיים אשר לדרמן שיחלק שיריים, ונתן חלקים גדולים ולא נשאר, ואמר אד"ש "איצט פארשטייט מען שוין וואס משטייט אין מדרש

ועד החבורות דחסידי לעלוב בארה"ק בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

בט"ו, ערש"ק פרישת פנחס תשפ"ג

וקווי השם יחליפו כח

הוצעה משמחת לבחורים החשובים

היכוננו... היכוננו...

אי"ה עס השנה יתקיים

קעמפ-כנישתא דקייטא'

אלא הבחורים בארץ הקודש

בימים א'-ה' פרישת עקב, ט"ו-י"ח מנ"א תשפ"ג.

הבחורים מתבקשים לשמור תאריכים אלו פנויים.

פריטים יבוא...

בהרכת התורה

ועד החבורות

במעמד מרומם ומרגש נערכה

מסיבת "חומש סעודה" בת"ת "משנת שמעון" לעלוב בעיה"ק צפת

מי שזכה להשתתף במסיבת 'חומש סעודה' כהורה לילד, או כסב לנכד, יודע עד כמה מדובר במעמד מרגש ומרטיט המביא את ההורים והסבים להזיל דמעות של התרגשות ונחת לנוכח צאצאיהם הנכנסים בשערי 'בן חמש למקרא', אך מסיבת החומש שנערכה השבוע יום שני ט"ז תמוז בת"ת 'משנת שמעון' לעלוב בעיה"ק צפת הייתה לחידוש ולשם דבר גם בעולם ה'חומש סעודות', דבר שלא רואים בכל יום, מעמד נהדר ומרומם אשר עוד ידובר בו.

"השתתפתי כבר בעשרות רבות של 'חומש סעודות' של צאצאיי" התבטא בהתרגשות אחד מסבי התלמידים שליט"א, יהודי נכבד מאחת הערים במרכז הארץ, "אבל כזו מסיבת חומש מפוארת ומרגשת טרם ראיתי".

רוחם הקדושה של צדיקי וקדושי עליון שהתהלכו וחיו ופעלו בעיר הקודש צפת מאז ימי התנאים, המקובלים וגדולי החסידות, רוחו הטהורה של כ"ק מרן אדמו"ר זי"ע החופפת על תלמוד התורה הנקרא על שמו ולזכרו, כולם יחד התרוננו וריחפו בחלל האולם בו נערכה המסיבה, הטילו נופך והשראה מרטיטת נפש על המעמד ומשתתפיו.

לקול צילי' שאו שערים' נכנסו חתני השמחה ילדי החמד נ"י, ופצחו בשירת שירי אהבת תורה, "תורת ה' תמימה משיבת נפש מצות ה' ברא מאירת עיניים", כשעיניהם של ההורים, הסבים נמלאו דמעות של התרגשות לנוכח פרי הביכורים המשובח, זרע ברך ה', עוללים טהורי עיניים היוצאים לדרך במעלה נתיבי התורה והחסידות.

פתח את המעמד המחנך של חתני השמחה והמפקח החינוכי של הת"ת הרה"ח ר' מרדכי פרידמן שליט"א, שקיבל בחמימות את ההורים, הזכיר והודה מקרב לב להני צנתרי דדהבא, מנהל הת"ת, איש החינוך הנודע הרה"ח ר' אהרן קוריץ שליט"א מבני ברק, אשר ידיו רב לו בניהול תלמודי תורה ובפרט בהשקעה האדירה המיוחדת והייחודית בת"ת "משנת שמעון" לכל פרטיו.

ורעהו ה"ה מקים עולה של תורה וחסידות, הרה"ח ר' משה לוסטיג שליט"א מחשובי ויקרי אברכי אנ"ש בעיה"ק צפת אשר ידיו רב לו בכל דבר שבקדושה וחסד בעיה"ק צפת ובפרט בהקמת וניהול מקום קדוש זה, ת"ת משנת שמעון, כשהוא נושא על שכמו את ההוצאות הרבים שעולים לכדי הון רב.

המפקח הרב פרידמן שליט"א ציין את ההשקעה של החיידר והרמה הגבוהה, כאשר בלימוד האותיות והקריאה מושקעת מחשבה עמוקה בהתייעצות עם אנשי מקצוע ומחנכים בעלי שם וניסיון מהידועים בעיה"ק צפת, כשגולת הכותרת המיוחדת בכיתות אלו היא ההשקעה היוצאת מן הכלל בלימוד תחילת החומש והנחלת סדר הקרבנות לילדי כיתה א' מתחילה ועד סוף, בהמחשה וירידה לפרטי ההלכות, על פי מה שאמרו חז"ל "יבואו טהורים ויתעסקו בטהרות", לא רק כמליצה אלא כדרך להגיע להצלחה בתו"ש לאורך ימים ושנים להתחיל להשקיע בלימוד פרשיות אלו, כשעל מלאכה זו מנצח במיוחד המלמד הרה"ח ר' פנחס מנחם דרוק שליט"א שנכנס בעבי הקורה לברר וללבן פרטי ההלכות והקרבנות, כדי להנחילם בצורה המדויקת ביותר לתלמידים הרכים.

"אצלנו בתלמוד התורה" מספר לנו אחד מאנשי הצוות, "מלמדים את הילדים את חומש 'ויקרא' לא רק את הפסוקים אלא את כל ענייני הקרבנות המנחות הסלתות עד שהילדים נעשים 'מומחים' בעניינים אלו, כשלצורך כך מביאים לת"ת המחשות חיות של מזבח וציפורים וסלתות ואפיית ריקים ומנחות הכול כדי להחדיר לליבם של הילדים את ההלכות לפרטיהם באופן חי ובהיר".

לאחר אמירת פרק תהלים פסוק בפסוק הזמין המחנך את הרה"ח ר' משה לוסטיג שליט"א שבדבריו העלה על נס את השיעור דשמיא העצומה המלווה את הת"ת מיום הקמתו בעידודו ובהכוונתו של רוענו ומאיר נתיבותינו כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א אשר ברכת קדשו ועצתו אמונה בענייני חינוך, מנחה ומנווטת את הת"ת מיום היוסדו:

"ב"ה, כעבור שנתיים בלבד לאחר הקמתו, ת"ת 'משנת שמעון' אינו עוד חיידר אלא 'החיידר של צפת', טוב שם טוב משמן טוב, רבים באים ושואלים אותנו מה הסוד איך זוכים להצלחה כזאת בתוך שנתיים?

"ובאמת, עם כל ההשקעה והיגיעה אין לכך הסבר, אלא סייעתא דשמיא מוחשית המלווה אותנו על כל צעד ושעל, ואין זה אלא שכוחו של אותו זקן, זכותא דרבינו כ"ק מרן אדמו"ר ז"ע שעל שמו נקרא הת"ת 'משנת שמעון', אותו צדיק וקדוש שהתגורר וחי כאן בצפת והשקיע כוחות בהקמת וחיזוק היישוב החסידי בצפת, היא זאת שעומדת לנו ללכת מחיל אל חיל.

"הרבי זי"ע התבטא פעם שבכל דבר יש ירידת הדורות, אבל בילדי ישראל אין ירידת הדורות, ילדי עם ישראל הם אותם ילדים כמו במתן תורה, עם אותו כוח ואותה קדושה וטהרה, כמו שבספר תורה יש אותה קדושה, כך גם הילדים הנמצאים כאן הם אותם ילדים של מתן תורה, וב"ה שהצוות החינוכי של הת"ת שומר היטב על הפיקדון היקר שמופקד בידינו לטפחו ולחנכו בדרך הסלולה".

רגע השיא המרגש של המעמד התרחש כאשר בעיצומה של ה'חומש סעודה' נערך 'מבחן פומבי' לחתני השמחה הצעירים בהלכות קרבנות ומנחות, כשהילדים הפעימו בידיעותיהם את כל הנוכחים בכל פרטי הקרבנות והלכות קמיצה, לרבות בפרטים רבים שאפילו אנשים מבוגרים לא תמיד בקיאים בהם כל כך, היו אלו רגעים מרגשים במיוחד שהפעימו את כל הנוכחים והותירו אותם אפופי השתאות והתפעלות מההשקעה העצומה והמסירות האישית לכל תלמיד.

לאחר השירים נשמעו בקשב דבריו המרתקים של נציג ההורים, פה מפיק מרגליות, הרה"ח ר' משה טוביה ברנשטיין שליט"א נו"נ לרבוה"ק ומחשובי אברכי עיה"ק צפת, ששיבח את המעלה המיוחדת של הת"ת שנשתבח בחוט המשולש, באיכות המשפחות מסולתה ושמנה של עיה"ק צפת, איכות הצוות בעלי שם ומומחים וב"ה איכות התלמידים אשר כל רואיהם יכירום כי זרע ברך ה' המה, לאחר מכן האזינו הנוכחים לדברים מתוקים ומעוררי לב מפי המשפיע המפורסם הגה"ח רבי דוד רוזנברג שליט"א זקנו של אחד מחתני השמחה נ"י שהבעיר את לב הנוכחים בדברים היוצאים מן הלב.

ברכה מיוחדת נשמעה לכל המסייעים והעוזרים הן באירוע עצמו והן בפיתוח הת"ת בכל ימות השנה, ובפרט להרב נחום הכהן שלאף שליט"א והרב בן ציון רוזנפלד שליט"א.

המעמד ננעל בריקודי שמחה של חתני השמחה והוריהם שיצאו בריקוד לכבודה של תורה בשירת "והערב נא ה' אלוקינו את דברי תורתך בפנינו", לאחר מכן עברו הילדים לקבל 'חומשים ופקאלאך' מהגאון החסיד רבי מאיר יארבלום שליט"א מו"צ העדה החרדית בצפת ומהרב החסיד רבי אהרן לוסטיג שליט"א משב"ק כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א שהגיע בשליחות קודש לפאר ולכבד את המעמד.

בשיחה מיוחדת עם מנהל הת"ת הרה"ח ר' אהרן קוריץ שליט"א הוא מדגיש באוזנינו את הקשר המיוחד של כ"ק מרן אדמו"ר זי"ע עם ילדי עיר הקודש צפת"ו, "הרבי זי"ע כידוע האציל מהודו על כל יהודי צפת אך במיוחד התעניין תמיד ושם עינו לטובה על ילדי צפת, וכפי ששמעתי מידי רועי הרה"ח ר' משה לוסטיג שליט"א איך הרבי זי"ע היה נענה לכל הזמנה מתלמודי התורה בעיר, ובבואו הייתה ניכרת על פניו החיבה והחביבות המיוחדת לצעירי הצאן בעיה"ק צפת.

"ת"ת 'משנת שמעון' שהוקם לזכרו הטהור, זוכה לברכת גדולי האדמו"רים וצדיקי הדור שליט"א ושמו הולך לפניו לשם ותהילה ברחבי עיה"ק צפת ומחוצה לה, בראשות הת"ת ניצבת 'הועדה הרוחנית' המפקחת על צביון הת"ת הכללים והפרטים בכל התחומים וההיבטים החינוכיים.

"כאמור רק לפני שנתיים, לקראת שנה"ל תשפ"ב, פתח תלמוד התורה את שעריה ועתה הוא מונה כבר שישים תלמידים, כשלקראת שנה"ל הבאה, תשפ"ה, יחבשו את ספסלי הת"ת כמאה תלמידים כ"י בסייעתא דשמיא".

האדמו"ר או הרופא?

"שמעני ידידי" עטו פניו של ר' חנינא סבר של רצינות, "זה ענין חמור ביותר. אתה צריך ללכת לצדיק גדול, צדיק אמת!".

"אדרבה" נזקק ר' אייזיק, "אני מוכן ללכת. רק תגיד לי למי".

"אספר לך מה שקרה עמי" נענה ר' חנינא "ומזה כבר תבין הכל".

לפני שנה ומחצה, היתה בביתי בעיה קשה וסבוכה ביותר. הלכתי אל הצדיק רבי שלומ'קה מזוועהאל, והלה הורה לי לנסוע לתל-אביב אל הרבי מהוסיאטין, הצדיק רבי ישראל פרידמן, נכדו של הסבא קדישא מרוז'ין. לא התעצלתי ונסעתי לתל-אביב. מה אומר ומה אדבר? הרי אני קנאי מושבע, ומימי לא הורגלתי לראות אדמו"ר לובש עניבה, ועוד שאר גינונים שלא הבנתי אותם. הייתי בטוח אל-נכון שרבי שלומ'קה טעה ושלח אותי אל הכתובת הלא נכונה. חזרתי לירושלים, ואמרת לרבי מזוועהאל שאינני מבין מדוע שלח אותי אל רבי מסוג כזה. אתה יודע מה ענה לי רבי שלומ'קה?

"מה ענה?" שאל ר' אייזיק מרותק כולו.

ר' חנינא התנשם עמוקות, ניכר היה שעדיין לא נמחה ממנו חותמם העמוק של הדברים. "הוא אמר לי באופן פסקני ונחרץ: אל תהיה 'אובר חוכם' ותעשה בדיוק מה שאמרת לי. הבעיה שלך היא כל כך חמורה, עד שבדור שלנו אני לא מכיר אף אדם שיכול להושיע אותך, זולת הרבי מהוסיאטין. סע שוב לתל-אביב, היכנס אליו בהכנעה ובקש ממנו עצה וברכה". כך עשיתי ואכן נושעתי בחסדי שמים. הייתי שטחי ונבער במידה שלא תאמן, כאילו גדלותו של אדם נמדדת בסגנון בגדיו או באורך זקנו ופאותיו. היום אני יודע כי האדמו"ר מהוסיאטין הוא קודש הקודשים!".

"אתה מציע שאסע לתל-אביב, אל הרבי מהוסיאטין?"

"בדיוק כך" ענה ר' חנינא, "איש אלוקים קדוש הוא. הרבי מזוועהאל רבי שלומ'קה אומר עליו 'אש גדולה מכוסה באפר'. איננו מבינים עליו ועל גדלותו, אבל אצלו תוכל לפעול ישועה לעיניך החולניות".

ר' אייזיק נשם בהקלה, והמטיר שפעת ברכות על ראשו של ר' חנינא. אדהכי והכי ניגש החזן אל התיבה וקולו המסתלסל בניגון מנחה של שבת "אשרי יושבי ביתך", קטע את שיחת שני הידידים.

ר' אייזיק עשה את ההכנות לנסוע לתל אביב. ארז חבילה עם צידה לדרך, ניגש למשרד המוניות "אביב" ברחוב המלך ג'ורג' וקנה כרטיס לתל-אביב, כנוסח הימים ההם. זמן הנסיעה היה בעוד כשעתיים אותם רצה להעביר באמירת פרקי תהילים.

בעודו עומד באפס מעשה, ושוקל ללכת לבית-הכנסת הקרוב עד מועד שעת הנסיעה, הגיעו שני יהודים חרדים שביקשו לרכוש כרטיסי נסיעה. הם שוחחו ביניהם בקולניות אודות

לצד עשירים ומכובדים והכל קיבלו אותו יחס. היו שטענו כי העניים דווקא זכו להתייחסות אוהדת הרבה יותר. ד"ר טיכו גילה חמלה כלפי פשוטי העם, לעיתים קרובות טיפל בהם ללא תשלום ומחוץ לשעות הקבלה. מחלות עיניים רבות שרצו בעיניהם של בני ירושלים העניים, בעיקר מחלות זיהומיות מדבקות כגון מחלת ה"טרכומה" (גרענת), שנבעה מתנאי ההיגיינה היהודים של אותם ימים. ערביי המזרח התיכון היו ידועים כחולי טרכומה מובהקים. גם ערביי ירושלים לא היו יוצאי דופן, וזכו למנות טרכומה גדושות בהן הדביקו את שכניהם היהודים. הרופא הדגול לא נזקק אלא להעפף מבט קצר בעינים האדומות המודלקות, ומיד היה רושם משחה או טיפות. לפעמים, כשיד החולה לא היתה משגת, הוציא ממגרת השולחן שלו שפופרת או בקבוקון ומסר אותם לחולה בחינם. היו ימים בהם היה הרופא עומד ומזליף טיפות לתוך עיניהם הטרוטות של עשרות פלאחים ופלאחיות.

כשנכנס ר' אייזיק לחדרו של הרופא, שאל ד"ר טיכו מתוך שיגרה, כשידיו ממשמשות בכרטיסי חולה שניצבו בתוך מגירת ברזל כחילים במסדר, "העין מודלקת? צריך טיפות?"

"לא" נאנח ר' אייזיק, "הלוואי וזו היתה כל הבעיה".

ד"ר טיכו שלף את אצבעותיו מבין הכרטיסים ונעץ את מבטו בפניו של הפצינט המתאנח. יהודי ירושלמי עם הדרת פנים וזקן כסוף היורד על פי מידותיו.

הוא בדק את עיניו בדיקה יסודית וחקר אותו על השתלשלות מחלתו. לאחר הבדיקה והשיחה נאנח גם הרופא. "יש לך מחלת עינים מסוכנת ביותר" הסביר לר' אייזיק הנרעש, "רק ניתוח יכול להציל את הראיה שלך. אם לא תעבור ניתוח במהירות תאבד את הראיה לחלוטין".

"כלומר?" שאל ר' אייזיק בחרדה.

"אני לא רוצה להפחיד אותך" אמר הרופא, "אבל אתם הדתיים רגילים ללמוד כל דבר עם פירושים, לכן אפרש את דברי: אם לא תעבור את הניתוח בהקדם - תתעורר לצמיתות!".

מילים קשות אלו הלמו בראשו של ר' אייזיק כקורנס של נפחים, שעה שחצה את החצר הגדולה לרוחבה. התנדנד כשיכור בלכתו, ובקושי רב טיפס ועלה במדרגות בית הכנסת של בתי-ההוגרים.

"ר' אייזיק, אתה לא מרגיש טוב?" הקיפו אותו כמה מידידי הטובים שנחרזו מפניו החוורות והליכתו הלא יציבה.

"לא קרה כלום" ניסה לפטור אותם בקש. ואמנם הצליח להדוף מעליו את כל החבורה חוץ מידיד אחד מושבע, ר' חנינא פישר, (כ"ל), יהודי יקר, מגדולי הקנאים בירושלים עיר הקודש. הלה הכיר היטב את ר' אייזיק ולא הניח לו בשום פנים ואופן עד שניאות לגלות לו בסודי סודות מה אירע לו.

החצר המרכזית בשכונת "בתי-ההוגרים" בירושלים מלאה המיית ילדים כמו בכל צהרי יום שבת. ילדות צחקניות שצמותיהן קלועות לגלגל חבל וקיפצו בעליזות, קבוצת ילדים חבושי ירמולקה לבנה טיפסו במדרגות בית הכנסת בדרכם ל"חברת תהילים". מחלון בקומת קרקע ניבט ראשו של יהודי קשיש, שהתחנן בפני עדת הילדים המשחקים לשחק בשקט, כדי שיוכל להתנמנם מעט.

ר' אייזיק וייס (השם בדוי), חצה את השכונה, אולם לא ראה מאומה מכל אותה תכונה שבתית עולצת. לא ראה תרתי משמע. ראשו תפוס היה במחשבות כאובות מזה שלשה ימים. מחשבות שטרדו את מנוחתו ושלוות נפשו. מזה כמה חודשים חש ר' אייזיק, אחד מיקירי ירושלים ואדם במיטב שנותיו, כי עיניו אינן עוד כפי שהיו. ראייתו הולכת ונחלשת בהדרגה. תחילה חשב כי עליו להזדקק למשקפיים, ואכן הלך לרופא עינים כדי שיבדוק ויאשר זאת. הרופא העמיד מולו לוח עם אותיות ומספרים בגדלים שונים, ואחר שביקש ממנו להקריא אותם בקול, רשם לר' אייזיק "רצפט" עם מספרי העדשות שעליו להרכיב מעתה. ר' אייזיק לא התמהמה, וכיון שכבר לא זיהה אנשים ברחוב, ניגש למחרת לחנות משקפיים (שכאותם ימים, שנת ת"ש בערך, טרם זכתה לכינוי "אופטיקה"), והזמין זוג משקפיים. כעבור שבוע היו המשקפיים מוכנים. הוא הניח אותם על אפו ונהנה לראות איך העולם המטושטש נעשה פתאום חד וברור. רק ליום אחד.

למחרת חזר העולם לתוהו-ובוהו, גם המשקפיים לא עזרו. ר' אייזיק לא ידע את נפשו מבהלה וצער. הוא רץ לחנות וטען כי המשקפיים אינם בסדר. בעל החנות הוכיח לו כי המשקפיים דווקא בסדר גמור. הוא בדק שוב את עיניו ואחר ציין, "אם גם עכשיו, יחד עם המשקפיים אינך רואה, יש לך בעיה אחרת. גש בחזרה לרופא העינים".

ור' אייזיק עשה כך בדיוק. הלך שוב לרופא העינים וזה ערך לו בדיקה חוזרת. התברר כי המשקפיים תקינות וטובות, אבל לר' אייזיק יש כנראה בעיה נוספת. לא רק ענין של קוצר-רואי. "אני ממליץ שתיגש לרופא עינים יותר גדול" הודה הרופא בכשלונו, "אינני מצליח לעמוד על טיב בעייתך".

ר' אייזיק לא בזבז זמן, הוא הלך הישר לביתו של רופא העינים הגדול ביותר בירושלים. זה היה הפרופסור טיכו הידוע, שהקליניקה שלו שימשה את תושבי ירושלים כמרפאת העינים הטובה והיעילה הזכורה עד היום לטוב. (אגב,

היא קיימת עד היום ברחוב הרב קוק בירושלים, במקום שוכן מזוואון הנקרא "בית טיכו"). פרופסור טיכו היה לא רק רופא עינים מומחה מאין כמוהו, אלא גם מנתח עינים מהולל שהציל את ראייתם של חולים רבים. השם "ד"ר טיכו" היה בירושלים מושג שהתייחסו אליו ביראת כבוד. גם בזכות אנושיותו. במרפאה שלו המתינו עניים וחלכאים

הרבי מהוסיאטין. מתוך הדברים הבין ר' אייזיק שהאדמו"ר מהוסיאטין כלל לא נמצא בתל-אביב בימים אלו, והוא שוהה עתה בחיפה.

אם נסיעה לתל-אביב בשנת ת"ש היתה כרוכה בביטול יום שלם, חיפה נחשבה כעיר השוכנת "מעבר להרי חושך". היה צריך מבצע לוגיסטי מורכב הכולל מעבר בין רכבת ואוטובוס, התארגנות לכמה ימים, ומי יודע מה עוד... ר' אייזיק חש שאין בכוחו לנסוע עד חיפה. הוא בירר אצל שני המשוחחים האם הם בטוחים שהרבי איננו בתל-אביב. לאחר שהבטיחו לו נאמנה שהם יודעים זאת בודאות גמורה, ניגש בפנים נפולות אל המשרד, ביטל את נסיעתו וקיבל את כספו בחזרה.

כעת התעוררה השאלה במלוא חריפותה. מה עושים? הן לא יעלה על הדעת לערוך ניתוח כה מסובך ללא קבלת ברכתו של הצדיק הגדול. חזר לביתו והחל שוקל במלוא הרצינות לנסוע בעצמו לחיפה, או למצער לשלוח לשם את בנו הבחור.

אבל בתוך תוכו ידע כי אלו מחשבות סרק. הנסיעה לחיפה קשה מאד, ואין ביכולתו לעמוד בה.

לפתע נזכר בר' מנשה קפלן, ידידו הטוב מימי הנעורים. הלה מתגורר בחיפה. הוא יכול לשמש כאיש קשר בינו ובין האדמו"ר הקדוש.

במחשבה שניה התגלה הרעיון כקשה ביותר לביצוע. באותם ימים לא היה לאיש טלפון בבית. כדי ליצור קשר טלפוני מירושלים לחיפה בין שני אנשים פרטיים, היה צריך לגשת למשרד הדואר הממשלתי של שלטון המנדט הבריטי. לבקש מהפקידים שיטלפנו למשרד המקביל בחיפה, שיואלו להזעיק את פלוני מביתו למשרד הדואר, וגם לקבוע שעה מדויקת לשיחת הטלפון.

אין ספור קשיים נערמו איפוא בדרכו של ר' אייזיק עד שהצליח לשוחח עם ידידו מנשה קפלן מחיפה. שלשה ימים עברו עד אז! הרבה ריצות הלך-ושוב למשרד הדואר, קריאות סרק והרבה חוסר תיאום. אבל בסופו של דבר הצליח ר' אייזיק להביא את ידידו מהבית אל משרד הדואר החיפאי. הוא סיפר לו על ראייתו המידרדרת ואבחנתו החמורה של ד"ר טיכו, יחד עם הנחייתו החד-משמעית לנתח את העינים בדחפיות הגדולה ביותר. מנשה קפלן מעולם לא שמע על האדמו"ר מהוסיאטין, אבל למען חברו הטוב, היה מוכן לעשות כל מאמץ לאתר את האדמו"ר השוהה בחיפה, ולבקש ממנו ברכה לקראת הניתוח הגורלי.

ואמנם, ממשרד הדואר הלך מנשה הישר אל השכונות הדתיות בחיפה, והתעניין שם האם נמצא בעיר אורח נכבד, האדמו"ר מהוסיאטין. רווח לו כשהנשאלים ענו מיד, כי אכן הרבי הקדוש נמצא כאן בימים אלה, והוא שוהה לא הרחק בביתו של יהודי חסידי מגוע חסידי רוז'ין. מנשה הזדרז וללא שהות שם פניו לעבר הכתובת. משמשו של האדמו"ר אמר לו כי הרבי עסוק כעת בענייני אולם יוכל לקבלו בעוד דקות ספורות.

כאשר נקרא מנשה לחדר פנימה, לא היה גבול להשתוממותו. מעולם לא נמנה על חוגי החסידים, אולם גם הוא חייב היה לציין בינו לבינו, כי היהודי הקשיש הזה ניחן בצורה מאירה כמוה לא ראה מימיו. כפות ידיו רכות היו כמשי

ועיניו מלטפות וחמימות. הילה של קדושה ריחפה סביב דמותו האצילית ומראהו כולו אומר כבוד והדר. מנשה התמלא דרך-ארץ. בהכנעה שלא שיער שיש בו, הציג את מצבו העגום של ידידו הירושלמי, ר' אייזיק.

האדמו"ר לא הזדרז לענות. הוא שמע אותו בשקט, קטע את דבריו רק כדי לשמוע ממנו פעמיים מילה מסוימת שנבלעה בין רעותיה, ואחר פסק את פסוקו בקול שקט וברור.

"אין צורך לנתח. אמור לו שילך אל רופא העינים ד"ר וינברגר בירושלים ויציית לכל מה שיאמר לו".

מנשה קפלן הגיב אוטומטית כפי שמגיב אדם שאינו אמון על אמונת חכמים, "רבי, לא באתי לבקש עצה אלא ברכה לקראת הניתוח..."

האדמו"ר חזר על דבריו בשקט ובנחת. "אמור לר' אייזיק שילך לד"ר וינברגר ולא יעשה את הניתוח".

מנשה עצר בכוח בעד עצמו. הוא נזכר מי הוא ומי האיש היושב מולו. רק שאל בשקט, "וברכה?"

"בודאי, אני מברך אותך ברפואה שלמה" נענה האדמו"ר רבי ישראל.

מנשה כבר עמד קרוב לפתח כאשר הרבי קרא לו באצבעו, "לא תשכח לומר לו שלא יסכים להתנתח?"

נענע בראשו לאות הסכמה ויצא מהחדר.

בדרך הפך בדברי הרבי שוב ושוב והחלטה גמלה בלבו, לא למסור את הוראת הרבי לר' אייזיק, אלא רק להעביר את הברכה. מי בכלל ביקש ממנו להתערב ולתת עצות, שיברך ותן לא! ואכן כך עשה.

שיחת הטלפון מחיפה לירושלים התבצעה ביתר קלות מקודמתה, כיון ששני הידידים סיכמו ביניהם בשיחה הראשונה את מועד השיחה השניה וכך חסכו את מרבית הריצות. מנשה התקשר במועד שנקבע ור' אייזיק כבר המתין לו במשרד הדואר הירושלמי.

"הרבי בירך אותך ברפואה שלימה" אמר מנשה, "אתה יכול לעבור את הניתוח".

"אני שמח לשמוע" הגיב ר' אייזיק, "צלצלת במועד הנכון. מצבי קשה, במשך היומיים האלו חלה החמרה במצב עיני, רק בקושי מבחין אני בין אור לחושך. גם לכאן לא הייתי מגיע אלמלי בני שהוביל אותי כפי שמובילים עוור. אגב, זה כל מה שהרבי אמר?"

"הוא בירך אותך" התגמגם מנשה שידע מה הוא מסתיר מידידו.

"תן לו לא?" התעקש ר' אייזיק ובעצמו לא ידע מדוע.

"כן, הוא דווקא כן אמר משהו, אבל זה לא הגיוני", המשיך מנשה בגמגומיו.

"כלומר?" נדרך ר' אייזיק, "אמור לי בדיוק מה אמר האדמו"ר מהוסיאטין".

הידיד החיפאי התפתל והסתבך במאמץ למסור את דברי הרבי כלשונם ועם זאת להמעיט מערכם. הוא טען כי לדעתו פלש הרבי לתחום לא-לו כשהשיא עצה, בשעה שנתבקש רק לברך. "אבל מה הוא אמר?" כמעט התפלץ ר' אייזיק, "אינני ילד קטן, מסור לי את דבריו בדיוקנות, מילה במילה, ואני אחליט בעצמי מה לעשות. אלו העינים שלי, לא שלך!".

מנשה חזר על דבריו של הרבי כמי שכפאו שד, ולא שכח להוסיף בסיומם את עצתו, "ידיד, שמע בקולם של חז"ל: רימון מצא, תוכו אכל

קליפתו זרק. קח את הברכה ולך איתה אל הניתוח. אל תשמע לעצתו בדבר הרופא".

"על זה אני אחליט" חתם ר' אייזיק את הויכוח.

אמונת חכמים לא היתה הצד החזק של מנשה קפלן, אבל היא היתה גם היתה הצד החזק של ר' אייזיק. בפרט לאחר ששמע מה ששמע מחברו ר' חנינא. עוד באותו יום ניגש אל רופא העינים ד"ר מוריס וינברגר.

רופא העינים הלז, כמעט לא היה ראוי לתואר ד"ר. הוא היה תופעה קיקיונית בירושלים. זה מקרוב בא, וכעבור תקופה קצרה נעלם ואיננו. אם למדוד את מומחיותו ביחס לד"ר טיכו בסולם של 1 עד 10 הוא היה מתחת לסולם... אך באותה תקופה ישב לבטח במרפאת העינים שלו בסמטה צרה המתפתלת בין רחוב בן-יהודה (המדרחוב המפורסם בזמנו) לרחוב יפו. ר' אייזיק בא אליו וסיפר לו על בעייתו.

הרופא נטל פנס מיוחד והשקיף למעמקי עיניו של ר' אייזיק כבר-סמכא מופלג שהגיע לכאן הישר מאוניברסיטת ברלין. "נו, הרי זה לא משהו רציני" הפטיר בתנועת ביטול בסיום הבדיקה, "אתה צריך לקחת טיפות עינים בבוקר ובערב במשך שבועיים".

"וזה הכל?" שאל ר' אייזיק כלא מאמין, דבריו של ד"ר טיכו הדהדו היטב בראשו: "יש לך מחלת עינים מסוכנת ביותר... רק ניתוח יציל אותך". "זה הכל" אישר הרופא בחיוך, "אתה רוצה גם משחה?"

"לא, לא, אין צורך" הזדרז ר' אייזיק לענות. הוא לא האמין ברופא אלא באדמו"ר.

שבועיים הזליף ר' אייזיק את הטיפות לעיניו בוקר וערב. וראה זה פלא. הטשטוש עזב את עיניו מיום ליום. כעבור שבועיים הצטללה ראייתו לחלוטין. כאילו מעולם לא היתה לו כל בעיה. ראה ר' אייזיק את ישועת ה' עין בעין, תרתי משמע, אלא שבסתר לבו קינן עדיין פחד, שמא תחזור המחלה ותתפרץ. לפיכך לא התעצל וחזר למרפאה של ד"ר טיכו. רצה לשמוע את חוות דעתו של המומחה העולמי.

ד"ר טיכו בדק אותו היטב. הביט בפציינט החרד במבט ממושך ושאל, "טוב, לא רצית לעבור את הניתוח אצלי, זאת זכותך, אבל גלה לי, מי היה המנתח, מי ניתח אותך כל כך טוב?"

"זה כל העניין" הצטחק ר' אייזיק, "לא עברתי ניתוח".

"אלו שטויות אתה מדבר" נוף בו הרופא, "ממחלה כמו שהיתה לך, אי אפשר לצאת ללא ניתוח ארוך וקשה. אני חייב לציין שהרופא המנתח שלך, עשה עבודה מקצועית לחלוטין גם בתפירות, אין לך שום צלקת סביב העינים".

ר' אייזיק כמעט צעק, "נכון מאד. כי לא עברתי ניתוח!".

"מה?" קפץ הרופא המהולל על רגליו.

ר' אייזיק סיפר לד"ר טיכו מה בדיוק אירע ומה יעץ לו הרבי מהוסיאטין.

"כעת אני מבין" הכריז ד"ר טיכו בהתפעלות, ובנימה מבודחת הוסיף, "שמע, בינינו, ד"ר וינברגר הוא רופא עינים כמו שאתה קצין בצבא החבשי, והטיפות המטופשות שנתן לך כוחן יפה רק לדלקת קלה בעיני תרנגולות. אין לזה שום קשר למחלה החמורה שאתה לקית בה. אמור מעתה, לא ד"ר וינברגר ריפא אותך ולא הטיפות, אלא כך: הרבי מהוסיאטין ריפא אותך".

**לכבוד יועצא דהילולא של
הרה"ק רבי מאיר מאפטא זי"ע
בעל ה"אור לשעים"
כ"ה תמוז**

ונתתה מהודך עליו (כו. ב)

עוד ונתתה מהודך עליו, כי האדם הוא דוגמא דלעילא וכל מה שעושה באמת לשמו יתברך נעשית דוגמתו למעלה, ועל ידי שאדם עושה ממטה תשובה באמת, כביכול גם כן עושה תשובה ועושה מ'דוה' 'הוד', וזהו פירוש ונתת מהודך - על ידי התשובה (התשובה) שלך תגרום שכביכול יעשה גם כן תשובה וישלח לנו פדות ורוחה, וזה עליו.

אור לשעים

תמימה, וזהו אמרו ואמרת להם זה האשה אשר תקריבו לה' שתעשו לו נחת רוח מזה כבשים בני שנה, רוצה לומר, זה הדבר אשר כבוש בלבכם שנה תמימה על ערב יום הכיפורים לא תעשו כן, אלא שנים ליום שני פעמים ליום, את הכבש אחד תעשה בבוקר, מה שכבוש בלבכם, 'תעשו', לשון תיקון כמו וכן הבקר אשר עשה. ואת הכבש השני תעשה, תתקן, בין הערבים, קודם השינה. עד כאן שמעתי ודברי פי חכם חן.

הרה"ק רבי בנימין מזולאז'יץ זי"ע (מבני היכלא של המגיד הק' ממעזריטש זי"ע והמגיד הק' מזולאטשוב זי"ע), תורי זהב

יום תרועה יהיה לכם (כט. א)

בענין שאנו עוסקים והולכים לתקוע בשופר כעת, מה שאמר הרב הקדוש מבארדיטשוב זי"ע לפניך יתברך שמו, הלא אתה צוית לנו בתורתך הקדושה רק איזה תיבות "יום תרועה יהיה לכם", ועל אלו המילין קצרות דחז"ל ולמדו מפי התרגום יומא יבא יהא לכוון והמציאו שזהו הכוונה על תשר"ת, ומפני ספיקא אתקין ר' אבהו בקסרי וכו' כו', עד שנהגו ישראל לתקוע מאה קולות, ובב' ימים ראש השנה בכל מקום נמצא ב' מאות קולות בכל בי כנישתא ובכל תפוצות ישראל לאלפי אלפים שנה, וגם מאז ועד עתה זה כמה אלפים שנה ותוקעין כן בכל ישראל בכל שנה ושנה, אם כן זהו עולה עולה סך הכל לאלפי אלפים תקיעות לאין שיעור, ולעומת זה אנו מבקשים ממך שתתקע רק תקיעה אחת בשופר גדול לחרותנו, וזהו התפילה שאנו מבקשים ממך מבקשים כל כלל ישראל כל אחד בפני עצמו ג' פעמים בכל יום תקע בשופר וכו', מלבד שאר התפילות על תקיעת גאולתנו ופדות נפשנו וכמה מיליאנען אלפי אלפים יהודים אחינו בני ישראל מתפללים זה כל אחד ואחד ג' פעמים בכל יום זה בערך אלף ושמונה מאות שנה מעת חורבן בית המקדש, ומבקשים רק שתתקע תקיעה אחת, ומדוע לא תמלא עוד בקשתינו, עד כאן דברי הרב הקדוש הנ"ל.

הרה"ק בעל 'מנחת אלעזר' ממנוקאטש זי"ע, שער יששכר (חודש תשרי - מאמר תקע בשופר, אות כב)

המכוון בדברי הבעש"ט הק' שהיו הציפורים אומרים לאל"ה תחל"ק האר"ץ, כי בשביל ענין העלייה לארץ ישראל יתחלק ויתפרד הזוג הזה.

כ"ק האדמו"ר מרחמסטריווקא ארה"ב זצ"ל, אמרות טהורות (במדבר, עמ' רמט)

יפקד ה' אלקי הרוחות לכל בשר איש על העדה (כו. טז)

שמעתי מפי הקדוש אדמו"ר בעל ישמח ישראל זצ"ה [מאלכסנדר] בפרשה זו: במדרש (במדבר רבה כא, יד) על הפסוק "יפקד ה' אלקי הרוחות לכל בשר איש על העדה", מה ראה (משה רבנו) לבקש הדבר הזה אחר סדר נחלות, אלא כיון שירשו בנות צלפחד אביהן, אמר משה הרי השעה שאתבע בה צרכי, אם הבנות ירשו, בדין שירשו בני את כבודי. אמר לו הקב"ה (משלי כו, יח) "נוצר תאנה יאכל פריה". בניך ישבו להם ולא עסקו בתורה, יהושע הרבה שרתך והרבה חלק לך כבוד וכו', כדאי הוא שישמש את ישראל וכו'". עיין שם כל הענין במדרש.

ואמר לי הוא זצ"ל בשם מו"ר הסבא קדישא מראדזעמין אדמו"ר מוה"ר יעקב אריה זצ"ה זי"ע בזה הלשון, משה רבנו חשב, כאשר ידוע הצורה. לכן כאשר ראה אשר בנות צלפחד שהמה חומר ירשו את אביהן, רצה שגם בניו ירשו אותו. והשיב לו הקב"ה, כי האב הוא אב בחומר, והרבי הוא אב בצורה, לכן ירושה שהוא מן החומר, יכול לרשת גם נקבה שהיא חומר, אבל הירושה של רוחניות היינו הנהגות ישראל, שהוא רק צורה, זאת לא שייך אלא רק לתלמיד, שהוא יורש לרבו בחלק הרוחניות, כמו בן בחומר. וזה שייך רק ליהושע תלמידך, עד כאן לשונו הקדוש. כן יזכנו השי"ת שיהיו נדבקים בנו הדברי תורה מה ששמענו מרבותינו הקדושים זצ"ה לאור עולם אמן ואמן עד מהרה יבוא שילה ויגאלנו גאולת עולם אמן.

עני בן פחמא

צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי לאש ריח ניחחי תשמרו להקריב לי במועדו. ואמרת להם זה האשה אשר תקריבו לה' כבשים בני שנה תמימם שנים ליום עלה תמיד. את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים (כה, ב-ג-ד)

שמעתי אומרים בדרך מוסר, בשם הוותיק וחסיד המופלא איש אלקי מה' יצחק הנקרא ר' איצק דראבטשיר זצלה"ה, דעולם נוהג שמעבבים כעסם על חבריהם על יום ערב יום הכיפורים, ואז מפיסים זה את זה ואין זה הדרך יחלק אור, כי צריך האדם למחול לחבירו קודם השינה על כל שעשה לו חבירו דבר שאינו הגון באותו יום ולומר שארי ליה מארי לכל מאן דמצער לי, וכן אם חטא אדם כנגדו בלילה צריך למחול קודם אור השמש כנודע מזהר, ולא לכבוש כעסו על חבירו שנה

הרב אהרן גלבשטיין

פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתו מעל בני ישראל וגו', והיתה לו ולזרעו וגו' (כה, יא-ג)

או יאמר, השיב את חמתו מעל בני ישראל. דהנה ידוע שבספר התורה אין שום נקודה כלל, ויכול להיות כאן הקרי בני ישראל בחיריק, ויתבאר על דרך משל למלך בשר ודם שהיה לו בן חביב מאוד ונפשו היתה קשורה בנפשו, ואתרמי מלתא פעם אחת שהבן החביב הזה חטא וסרח נגד אביו, וגרשו אביו מפל פניו, ובא אחד מאוהביו של המלך והמליץ בעד בנו ושייך חמתו, והיה להמלך נחת רוח ותענוג גדול בכפליים, א' מה ששייך חמתו, וגם עוד זאת ששייך מעל בנו כי בצער בנו גם לו צער גדול כנודע.

וזהו היתה כוונתו באמרו השיב את חמתו מעל בני ישראל, שנקראין בני, על דרך הכתוב (שמות ד, כג) בני בכורי ישראל, וזהו השיב את חמתו מעל בני ישראל הבן יקר לי, ולכן והיתה לו ולזרעו גו'. ובוזה נשכיל לדעת גודל נעימות חיבת השי"ת לעם קרובו ישראל, וד"ל.

אהבת שלום

לאלה תחלק הארץ (כו. ג)

שמעתי מהרה"ח רבי חיים ווייטמאן ז"ל שלחתונת הרה"ק רבי אברהם שמשון מראשקוב זי"ע הגיע הבעש"ט הק' זי"ע, ובשעת החופה צויה הבעש"ט הק' לאבי החתן הרה"ק התולדות זי"ע שיהיה המסדר קידושין, אבל הוא לא רצה, היות שהוא קיבל הורמנא מאת הגאון הפני יהושע זצוק"ל, והפני יהושע כתב שם שיש לו הורמנא על הכל חוץ מהלכות גיטין וקידושין, ועל כן אינו רוצה להתעסק בעניינים אלו - בכתבי הרה"ק רבי מאטיל סלאנימער זצוק"ל כתב בעובדא זו שהתולדות לא למד אבן העזר, אבל כך שמעתי מהרה"ח רבי חיים ווייטמאן ז"ל - והרכין הבעש"ט הק' את ראשו על מקלו לכמו רבע שעה, ואח"כ עמד ואמר להתולדות איך האב געפרעגט רשות פון דער פני יהושע והוא נתן הסכמתו שתהיה המסדר קידושין.

אחרי החופה נכנס הבעש"ט הק' לבית המדרש לשנות לחיים, וכשהיו שם בבית המדרש נכנסו איזה ציפורים דרך חלון והתחילו לצפצף בקולם. פנה הבעש"ט הק' אל התולדות ושאלו האם שמעת מה שואמרים הציפורים, והשיב שלא הבין כלום. אמר לו הבעש"ט הק' הם אומרים לשון הפסוק "לאלה תחלק הארץ" (כו, ג).

העולם חשבו שהמכוון היא שבוודאי יזכו הזוג בימיהם לביאת המשיח ולרשת נחלה בארץ ישראל, אבל לבסוף עברו עשר שנים ולא זכו לזרע של קיימא, ויעצו להם ליסע לארץ ישראל, ובזכות ארץ ישראל יזכו להיפקד בזרע של קיימא, אך הרבנית לא הסכימה לעלות לארץ ישראל, וגירשה ועלה לארץ ישראל ונשא שם אשה אחרת והוליד ממנה בנים, ובוזה נתוודע

הרב אהרן גלבשטיין

הרה"ק רבי מאיר מאפטא זי"ע בעל 'אור לשמים' כ"ה תמוז תקפ"ז

ואלה תולדות

הרה"ק רבי מאיר מאפטא זי"ע נולד בשנת תק"כ לאביו רבי שמואל הלוי סג"ל מגזע הש"ל"ה הק' זי"ע ומצד אמו היה נכד הגה"ק הש"ך זי"ע.

קיבל תורה מאחיו הגדול הרה"ק רבי מרדכי מסטאשוב זי"ע מתלמידי הרה"ק הרבי ר' אלימלך מליזענסק זי"ע ומגדולי תלמידי הרה"ק הרבי מלובלין זי"ע, ועל ידו נתקרב לרבו הקדוש הרבי מלובלין זי"ע, והיה לאחד מגדולי תלמידיו וממשיך דרכו בקודש. כמו כן נמנה אף בין תלמידיו של הרה"ק בעל "אוהב ישראל" מאפטא זי"ע כן התנופה בצל הצדיקים הקדושים רבי מנחם מנדל מרימנוב, רבי מרדכי מנעשכיז והיהודי הקדוש מפשיסחא זי"ע.

שנים אחדות כיהן ברבנות העיר סטאבניץ עד שנתבקש למלאות מקום רבו הרה"ק בעל "אוהב ישראל" מאפטא זי"ע כרבה של העיר אפטא בשנת תקס"ט, בה כיהן עד יומו האחרון ועל שמה נקרא, ושם מנוחתו כבוד.

ויסמוך 'הרבי מלובלין' את ידיו עליו

רבינו הרה"ק רבי מאיר מאפטא זי"ע בעל 'אור לשמים' נסמך להנהיג את ישראל ע"י רבו הקדוש מלובלין זי"ע, וכך מסופר כי בשנה האחרונה לחיי רבו שנת תקע"ה, שמעו תלמידי החוזה רמז כי לא יסתלק מהעולם עד שימנה אחד מהם למלאות את מקומו, ובפרוס הפסח נחלש החוזה הק' והחליטו התלמידים לא לנסוע אליו כך שלא יוכל למנות ממלא מקומו, וכך לא יסתלק. ברם בחודש תמוז התגברו על רבינו ה'אור לשמים' רגשות קודש ונסע אל החוזה ואז ציווה לקרוא לרבינו, לתורה בתור לוי בפרשת פנחס - כידוע העיד עליו שרואה אותו כלוי בן אחר בן עד לוי בן יעקב אבינו וכך אמר החוזה פעם: "הנני מכירו עוד מבית המקדש בעת ששנינו עמדנו יחד קרוב זה אל זה על הדוכן" - והיה זה מספר שבועות לפני הסתלקות רבן של ישראל החוזה זי"ע בתשעה באב. וקראו לפניו בהוראת הרבי עד חמישי, ובאותה פרשה נאמר: **יפקוד ה' אלקי הרוחות לכל בשר איש על העדה, אשר יצא לפניו ואשר יבוא לפניו וגו' ונתת מהודך עליו למען ישמעו כל עדת בני ישראל.** ושם נאמר בסיום חמישי: **ויסמוך את ידו עליו ויצוהו כאשר דבר ה' ביד משה.** גדולי התלמידים ראו בכך סמיכה להנהגה, וכנסתלק רבם קיבלו עליהם את מרות רבינו.

אור יקרות (ח"ג)

יבא עת שינסכו אצלו יין כמו מים

פעם אחת אמר לה הרה"ק הרבי ר' דוד מלעלוב לאשתו מרת חנה תנצב"ה ולבנו הרה"ק ר'

משה זצ"ל ניסע נא לסטאבניץ לר' מאיר משם, [הרה"ק הרבי ר' מאיר מאפטא זצ"ל, ואז היה יושב בסטאבניץ, ולא היה עוד לא רב ולא רבי ולמד אצל הרה"ג בעל כתר כהונה שהיה שם אב"ד], ונאכל שם סעודת הבוקר, והנה ר' מאיר הנ"ל היה אז עני גדול ולא היה לו כי אם זוג אחת מנעלים הנקרא "לאטשין" לו ולאשתו, וכשרצה הוא לילך לרחוב נטל הוא המנעלים וכשרצתה היא לילך לרחוב נטלתה היא, והנה לרוע מזלה היה אז גשם גדול ובלאטע גדולה, וכשהלכה אשתו לרחוב לקנות איזה דבר על סעודת הבוקר נטלה המנעלים מבעלה וליכלכה את עצמה לגמרי את הבגדים (כי לא היה לה אנפלאות) [הנקרא שטרימפף] ולא רצה להגביה הבגדים שלא יתראו הרגלים היחפים] והיה לה עגמת נפש גדול. אמרה לו אשתו להרה"ק הרבי ר' דוד בזה הלשון: "דוד לעהב", מה רצית מהאנשים האלה? אמר לה הרבי ר' דוד בזה"ל: לך לך, תדע שכאן בהאנשים האלה יבא עת שינסכו את עצמם עם יין כמו במים, עכ"ל.

עברו ימים ושנים כשנתפרסם הרה"ק הרבי ר' מאיר הנ"ל והיו לו חסידים רבים, פעם אחת בראש השנה עיקש את עצמו [הנקרא איינגישפארט] שכשלא יעמוד על השלחן כ"ד "טעפ" יין לא ילך להשלחן, וכן הוה שמיד עמדו על השלחן כ"ד טעפ יין והלך להשלחן, [והנה ידוע שאז היה כ"ד טעפ יין ערך יקר, שאז לא הורגלו ליתן על שלחן של רבי יין כ"כ]. זה שמעתי מחותני ר' מרדכי זאב הלוי נ"י ששמע זאת מאבי זקינו הרה"ק רבינו ר' דוד בעריש זצ"ל אב"ד דק"ק קאמינסק, שנתגדל אצל דודו הרה"ק ר"מ הנ"ל, [והוא דאמר במכיון כ"ד טעפ לא פחות ולא יותר מסתמא היה לו כוונה גדולה בזה]:

מגדל דוד

כאדם הראשון קודם החטא

אמר הרה"ק ה'דברי חיים' מצאנו זי"ע: "הן אמת, ג' צדיקים שהכרתי היו כאדם הראשון קודם החטא, הרב הקדוש הזקן מראפשיץ [היינו הרה"ק רבי נפתלי צבי מראפשיץ, שהרה"ק מצאנו תלמידו היה קורא אותו תמיד 'דער אלטער רב' ולא רבי, משום שלא השיג אותו], ורבי מאיר מאפטא, [בעל "אור לשמים"], והרבי ר' קלמיש [בעל מחבר "מאור ושמש"].

ועליהם אין שום קושיות, כל מה שאכלו יותר קיימו מצווה גדולה יותר, כל מה שהרבו לשתות הרבו במצווה ונכנסו לבחינת שבת כי הלא טעמו טעם עץ החיים, הן אמת, אם משגיחים בעינא פקיחא היו רואים שבכלל לא אכלו וכן התנהגותם בהרחבה שנסעו במרכבה [קאללעס] לא היו אז כלל בזה העולם, על כן אין אנו יוכלים להתדמות אליהם כל עיקר".

פי צדיק

פנולה מיוחדת שלא להיכשל בעבירות חמורות

שמעתי בשם הרב הצדיק מוה"ר מאיר מסטאבניץ [בעל 'אור לשמים'] 'צוק"ל, שמי שקוצץ הצפרניים בערב שבת וגומר הפרשה שנים מקרא ואחד תרגום קודם חצות היום דווקא בערב שבת, אזי הוא מובטח לכל השבוע שלא יבוא לידי עבירות חמורות ר"ל.

הגה"צ רבי יצחק אייזיק ווייס זצ"ל אב"ד סוואליוע (דודו של הרה"ק ה"אמרי יוסף" מספינקא זי"ע), דברי יצחק

'א איין געארבעטער יוד'ל'

שמעתי מהגה"ח רבי שמואל אהרן וובר זצ"ל ששמע מהרה"ק רבי אברהם שמחה מבארנוב זי"ע [בנו של הרה"ק רבי ישראל מבארנוב בנו של הרה"ק רבי אליעזר מדז'יקוב בן הרה"ק מראפשיץ זי"ע], שזקינו הרה"ק רבי אליעזר מדז'יקוב זי"ע היה פעם עם אביו הרה"ק מראפשיץ אצל הרה"ק הרבי מלובלין זי"ע והיו מסובים שם על שולחנו 28 צדיקים וביניהם היה גם הרה"ק הרבי ר' בונם מפשיסחא זי"ע שהיה לבוש כמו בני אשכנז (כמו דייטש) במלבושים קצרים, [וכנודע אף שהיה אופטייקר - רוקח], והרה"ק מדז'יקוב התפלא מאוד על אופן לבושו של הרה"ק הר"ר בונם כיצד הוא לבוש שונה מכולם. אך תיכף התיישב בדעתו שאם הוא מסב על השולחן אצל הרבי הקדוש מלובלין בוודאי צדיק גדול הוא.

לפני ברכת המזון היה הסדר אצל הרבי מלובלין שהוא בעצמו היה מונה ומכריז מי יברך על הכוס בברכת המזון. שמע הרה"ק מדז'יקוב כיצד הרבי מלובלין אומר בקול ומונה את שמות תלמידיו למי יכבד לברך על הכוס בברכת המזון וכך מנה ואמר שפלוגי ופלוגי לא יברך על הכוס משום שהוא לבוש בבגדים קרועים, ופלוגי לא יברך משום שפאותיו שרופים, וכך מנה והלך את כולם.

בשעה זו החליט הרה"ק מדז'יקוב שמי שיכבד אותו הרבי מלובלין בברכת המזון הוא יהיה לו למורה דרך ולרבי.

תוך כדי כך גמר הרבי מלובלין למנות את שמות התלמידים והגיע למנות את שמו של הרה"ק הר"ר בונם מפשיסחא והתבטא בקול שהוא זה שיתכבד לברך על הכוס בברכת המזון.

עתה היה מנוי וגמור אצל הרה"ק מדז'יקוב שאחרי ימי חייו של הרבי מלובלין יבחר לו לרבי ומנהיג את הרה"ק הר"ר בונם מפשיסחא. תיכף שעברה עליו מחשבתו זו פנה אליו אביו הרה"ק מראפשיץ ונענה אליו שלא הר"ר בונם יהיה הרבי שלו אלא **רבי מאיר'ל** היושב בקרן זוית [הוא הרה"ק רבי מאיר מאפטא בעל "אור לשמים"], שהוא "א איין געארבעטער יוד'ל" [-יהודי עמל ויגע] הוא יהיה הרבי והמנהיג שלך.

הרה"ח ר' שמואל פרוש שליט"א, גליון אוהל מועד (311) פרשת פינחס תשע"ז

כנודע תיקן הרה"ק ה"אור לשמים" מאפטא זיע"א תפילה מיוחדת שנדפסה בראש הספר הקדוש "אור לשמים", ותלמידו המובהק בעל ה"תפארת שלמה" מראדומסק היה רגיל לאומרה בכל יום ערב ובוקר. ואף אמר, שהיא סגולה לפרנסה והצלחה לאומרה בכל יום בכוונה.

תפילה ה"אור לשמים" זיע"א היתה שגורה בפי כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זיע"א דבר יום ביומו, וכן עורר וזירז תמיד לאמרו בתדירות, באמרו שתפילה זו מסוגלת לכל הישועות, ופעמים שהורה להדפיס התפילה לחלקם ביעקב ולהפיצם בישראל.

תפלה מהרה"ק רבי מאיר הלוי מאפטא בעהמ"ח אור לשמים זי"ע

הַמְסַכִּים הַמְבַדִּילִים בֵּינִי לְבִינְךָ,
וְהַחֲזִירְנִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ.
וְיוֹנְעִים לִי כָּל אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה עִמָּדִי
וְלֹא יִבְלַבְּלֵנִי שׁוֹם עֵינַי מֵעֲבוּדְךָ
הָאֱמִתִּית, וְלֹא תַעֲלֶה קִנְאֵת אֲדָם
עָלַי וְלֹא קִנְאֵתִי עַל אַחֵרִים, וְלֹא
אֶתְאוּהָ לְשׁוֹם דְּבַר זֹלַת רְצוֹנְךָ,
וְהוֹרִינִי דְרָךְ חֲקִיךָ לְעִבְדְּךָ בְּלֵב
נָכוֹר וְזָךְ וּבִשְׂמֵחָה וְרוּחַ נְמוּכָה
וּבְאַהֲבַת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וְיִתְקַדֵּשׁ
שְׁמֶךָ עַל יְדֵי וְעַל יְדֵי זְרַעֵי וְזֶרַע
זְרַעֵי עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת וְלֹא
יִמְצֵא פְסוּל בְּנוֹ חֲלִילָה, וְנִנְצֵל
מִחֲלוּל הַשֵּׁם, וְנִזְכָּה לְעַסֵּק
בְּתוֹרַתְךָ לְשִׂמְחָה בְּתַמִּידוֹת
מִתּוֹךְ הַרְחֵבָה, בְּתִשׁוּבָה וּבְדַעַת
וּבִשְׂמֵחָה וּלְבַב טְהוֹר, וְנִשְׁמַר מִכָּל
חֵטָא וּמִכָּל עוֹן, וְנִשְׁמַח בְּדַבְּרֵי
תוֹרַתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד,
וְנִזְכָּה לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר הִעֵוִינוּ
וְלֹא נִבּוֹשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא נִכְלָם
לְעוֹלָם הַבָּא אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן:

רַגַע, וְקוֹטֵן עֲרָפִי בֵּין מַעֲשֵׂיךָ,
וּמָה נֶחְשָׁב אֲנִי בֵּין יְצוּרֶיךָ, וּכְאִין
אֲנִי נֶגֶד בְּרוּאֶיךָ אִם גַּם הָיִיתִי
נָקִי מִכָּל חֵטָא, וּמָה גַּם כִּי עֲוֹנוֹתִי
רַבּוּ לְמַעַלְהָ רֹאשׁ נִקְלַתִּי מִכָּל
בְּרוּאֶיךָ כִּי הֵם עוֹשִׂים רְצוֹנְךָ
אֲשֶׁר לְכַף נּוֹצְרוּ וְאֲנִי בְּגִבָּה לְבִי
מִתְעַב בְּעֵינֶיךָ. וְעֲזֵרְנִי לְהִיּוֹת מִדַּת
הַכְּנָעָה וּשְׂפָלוֹת רוּחַ דְּבוּק בְּלִבִּי
וּבְרַעֲיוֹנֵי כָּל עֵת וּבְכָל רַגַע,
וְתַהֲיֶה יְרֵאתְךָ עַל פְּנֵי לְבַלְתִּי
אֶחָטָא, וְיִשְׂמַח לְבִי תַמִּיד בְּךָ
אֲשֶׁר בְּרֵאתִנִּי לְכַבוֹדְךָ, וְאַהֲבַתְךָ
תִּבְעַר בְּקַרְבִּי, וּמְחַכְמַתְךָ תִּאֲצִיל
עָלַי לְהִיּוֹת נֶגֶד עֵינֵי גְדֻלַּתְךָ
וּגְבוּרַתְךָ וּמַעוֹט עֲרָפִי וְחֶסְרוֹן
בִּינְתִּי, וְלֹא יִגְבַּה לְבִי, וְלֹא אֲרַדּוּף
אֲחֵר הַכְּבוֹד וּגְדֻלָּה וְעֵשֶׂר כִּי אִם
תִּכְסֹף נַפְשִׁי לְעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ הַיֵּשֶׁר
בְּעֵינֶיךָ, וְאַהֲיֶה מוֹכֵן בְּכָל רַגַע
לְמַסַּר נַפְשִׁי רוּחִי וְנַשְׂמַתִּי וְגוֹפִי
וּמְאֹדִי עַל קִדְשַׁת שְׁמֶךָ, וְהִסַּר כָּל

רַבּוֹן הָעוֹלָמִים יְדַעְתִּי כִּי
הִנְנִי בְיָדְךָ לְבַד כַּחֲמֵר
בְּיַד הַיּוֹצֵר. וְאִם גַּם אֶתְאַמֵּן
בְּעֲצוֹת וּתְחַבּוּלוֹת וְכָל יוֹשְׁבֵי
תֵּיבֵל יַעֲמְדוּ לִימִינִי לְהוֹשִׁיעַנִי
וְלִתְמוֹךְ נַפְשִׁי, מִבְּלַעֲדֵי עֲזֶךָ
וְעֲזַרְתְּךָ אֵין עֲזָרָה וַיִּשׁוּעָה. וְאִם
חֲלִילָה יִחְפְּצוּ כָּלֵם לְהַרְעֵ אוֹ
אַתָּה בְּחַמְלַתְךָ תִּשִּׁים עֵינֶיךָ
עָלַי וְתִשְׁקִיף עָלַי לְטוֹבָה מִמְּעוֹן
קִדְשֶׁךָ. הִנֵּה חֲבָלִים נִפְלָה לִי
בְּנַעֲמִים, וַיִּשׁוּעַתִּי בָּאָה, וְעֲזַרְתִּי
תִּנָּלָה. לָכֵן עֲזֵרְנִי רַבּוֹן הָעוֹלָמִים
לְהִיּוֹת עֵינֵי פְתוּחוֹת לְרֵאוֹת
תַּמִּיד אֱמִתוֹת הַדְּבַר הַזֶּה, וַיְהִי
תְקוּעַ וְקְבוּעַ אֱמוּנַתְךָ בְּלִבִּי בְּכָל
עֵת לְבַל אֲסוּר לֹא בְּדַבּוּר וְלֹא
בְּמַעֲשֵׂה וְלֹא בְּמַחֲשַׁבָּה לְעַבֵּד
זוּלַתְךָ חֲלִילָה, כִּי אִם תִּרְדֹּף נַפְשִׁי
רְצוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת. גַּם עֲזֵרְנִי
לְבַל יְמוּשׁ מְרַעֲיוֹנֵי וּמְלַבִּי גְדֻלַּתְךָ
וּגְבוּרוֹתֶיךָ וְהוֹפְעַת חֵיוֹתְךָ בְּכָל

לְעִילּוֹי נִשְׁמַת
הַרְה"ח הַמְּפוֹאֵר
ר' אֵלִיעֶזֶר לִיפְמָן הַכֵּהן ז"ל
בן הַרְה"ח הַמְּפוֹאֵר ר' מֵיכָאֵל ז"ל
נִלְכַ"ע כ"ה תמוז תשע"ב
ת.נ.צ.ב.ה.
הוֹנַצָּח ע"י הַמְּשַׁפְּחָה הַחֲשׁוּבָה

גם אני קיבלתי על עצמי
שלא לדבר כלל
מתחילת התפילה ועד סופה
כולל קריאת התורה
בין גברא לגברא, החפטר
יקום פורקן וכו'
וראיתי
ישועות גדולות
בכל הדברים שהייתי צריך להם
דוק ומנוסה

השבוע התקיים המבחן הראשון בקיצור שולחן ערוך ג' סעיפים בכל יום
היתה בס"ד התעיינות רבה, אי"ה גם השבוע יתקיים מבחן, ניתן יהיה לקבלו בבתי מדרשינו
כמו"כ הוספנו אפשרות בחינה בנדריים פלוס
ע"ש אהל מועד / מבחן שבועי
המשתתפים בבחינה שמם הטוב יכנס לקודש פנימה אצל כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
להתברך בכל מילי דמיטב שפע ברכה והצלחה בכל מעשה ידיכם ונחת מכל יוצ"ח
את התשובות יש לשלוח לפקס: 077-3183097, או לאימייל: 4184052@gmail.com
כמו"כ ניתן לקבל ולמסור המבחנים: בבית המדרש הגדול הרה"ח ר' שמעון גלבשטיין שליט"א, בית שמש רמה ד': הרה"ח ר' יצחק טמבור שליט"א,
בני ברק: הרה"ח ר' יהושע בלז שליט"א, ירושלים - בית דוד: הרה"ח ר' יעקב הקר שליט"א, בביהמ"ד לאברכים: הרה"ח ר' משה מרדכי גנץ שליט"א,
ביתר: הרה"ח ר' משה רוטמן שליט"א, אלעד: הרה"ח ר' נתן קאפ שליט"א, צפת: הרה"ח ר' משה לוסיג שליט"א

ילקוט הליכות ועניינים הנוגעים למעשה

הלכות זכר לחורבן

נערך ע"י הרה"ג רבי אהרן מרדכי גרין שליט"א - רב ומו"צ בקהילתנו

ב. שבירת צלחת בתנאים ושבירת כוס בחופה.

נוהגים לשבור צלחת של חרס (חרסינה או פורצלן) בעת שמחת כתיבת התנאים, והחתן שובר כוס של זכוכית בעת החופה, כדי לזכור את ירושלים, שנאמר "אם אשכח ירושלים וגו' אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי". [ע"פ שו"ע רמ"א ומ"ב שם ס"ב. הטעם שבתנאים שוברים צלחת של חרס, ובחופה כוס של זכוכית, כתבו הפוסקים, שיותר טוב לגרש לאשר לא תמצא חן בעיניו, שהתורה קבעה שבכך נותר קשר הנישואין, מאשר לבטל את קשר התנאים שלא מצאנו לו התרה, ולכן שוברים בתנאים כלי חרס. לומר כשם שאין לחרס תקנה לאחר שבירתו, כך אין תקנה להתייר את קשר התנאים, מה שאין כן בחופה ששוברים כלי זכוכית שיש לו תקנה לאחר שבירתו, וכשם שיש תקנה לקשר האירוסין והנישואין להתייר על ידי גט. תולדות אהרן תרכה ליקוטים מז: בשם הבעש"ט הק', ושערי רחמים דף י' אות נא בשם הגר"א].

ג. שלא לנגן בכלי שיר מפני החורבן.

א. כתב השו"ע [שם ס"א]: וכן גזרו שלא לנגן בכלי שיר וכל מיני זמר וכל משמיעי קול של שיר לשמח בהם. ואסור לשמעם מפני החורבן.

ב. כתב הרמ"א [שם]: ויש אומרים דדוקא מי שרגיל בהם כגון המלכים שעומדים ושוכבים בכלי שיר, או בבית המשתה. [ועל פי זה הורה הגר"ז אויערבאך להחמיר שלא להתעורר מהשינה על ידי קלטת או שיעון מעורר המשמיע שירים ומנגינות, הו"ד בהליכות שלמה פ"ג ה"ח].

ב. בזמננו נתפשט בין ההמונים לשמוע נגינה מכלי נגינה שונים, וכתבו גדולי הפוסקים ללמד זכות על זה, עקב חולשת הדורות והעצבים הרופפים, ושמיעת הניגונים מחזק הנפש, ופרט לאנשים שטבעם נוטה לעצבות ומרה שחורה שהרי היא להם בגדר רפואה ממש, ואיסור חז"ל הוא כשהכוונה לשם תענוג גרידא ולא לשם רפואה, וזהו רק לימוד זכות, אמנם לתלמידי חכמים המדקדקים במצות ראוי להימנע ככל האפשר משמיעת כלי שיר חוץ מבאופנים שהתירו הפוסקים. [פ"ת שם, בשו"ת יחיה דעת ח"א סמ"ה הביא את דברי המאירי בגיטין ז. שהאיסור הוא רק כששומע נגינה דרך פריצות, אך כשמוכין לשם שבח להש"ת מותר, ובשו"ת חלקת יעקב ח"א סס"ב הוסיף עוד סניף ללמד זכות על המקילים, שכיון שבשעת הגזירה על כלי זמר לא היה בנמצא סוגי כלי הנגינה שלנו, אפשר שאינם בכלל גזירת חכמים].

ג. לצורך מצוה, כגון בשמחת נישואין ושבע ברכות, ברית מילה, פדיון הבן, בר מצוה, סעודת מלוה מלכה, חול המועד, פורים, סעודת סיום, הכנסת ספר תורה, מותר לשמוע כלי שיר. [ע"פ הרמ"א שם, והוראת גדולי הפוסקים הו"ד בפ"ת שם].

ד. המנהג בעיה"ק ירושלים תובב"א שלא לנגן בשמחת נישואין רק בתוף, ומה שנוהגים המזמרים בעת הסעודה כשרוצים לנוח מעט מעבודתם ומדליקים שירה מוקלטת, אפשר להקל בזה, דאין זה בשעת הריקודים. ובשאר שמחות וסעודות מצוה אין נוהגים להקפיד על תקנה זו. [פ"ת שם].

א. להניח אמה על אמה ללא סיד זכר לחורבן בית המקדש.

א. משחרב בית המקדש תקנו חכמים, דמי שמסייד את הבית ישייר אמה על אמה נגד הפתח בלא סיד, כדי שיראה אותו מיד עם כניסתו לביתו ויזכור מחורבן בית המקדש ויתאונן עליו, ויש שמניחים את המקום הפנוי מעל הפתח, כדי שיראנה בעל הבית כשיושב בביתו בפנים. [שו"ע ומ"ב ס"י תקס ס"א].

ב. כתב המשנה ברורה: והנה בזמננו לא נהגו לשייר, ואפשר משום דסומכין על ה"ש מקילים (סיד שלנו המעורב עם חול ואינו לבן כל כך אינו הסיד שצריך לשייר), אך כל זה דוחק, וצריך עיון על מה נוהגין היתר. אמנם למעשה נהגו גאוני וצדיקי הדורות לשייר בביתם אמה על אמה ללא סיד. [היעב"ץ, בשאלת יעב"ץ ח"א ס"י קסט, החתם סופר, במנהגי חת"ס ע"ג, המהר"ש מבעלזא והגה"ק מבוטשטש, בשו"ת משכנות הרועים ס"ח. הדברי חיים מצאנז, כפי שידוע מהגה"ק רבי הלל מקולמיי שביקר אצלו, והעיר לו על שאין אצלו "זכר לחורבן", ומיד עלה הדברי חיים על הסולם וגירר הטיח והטיט כשיעור. כתב הגר"ח פלאג'י: ששמע מאביו, שבדוק אצלו דכל בית דאית בה אמה על אמה כשיעור נגד הפתח כדינו, אז אותו הבית נכון עד העולם וכן כל הדורים עליה. הו"ד בספר הבית ס"ט].

ג. די במה שמשיייר אמה על אמה במקום אחד בבית, ואין צריך לשייר בכל חדר וחדר. [משמעות השו"ע והמ"ב שם, מאידך לדעת החוון איש צריך לשייר בכל חדר וחדר, הו"ד בארחות רבינו ח"ב ע' קמו].

ד. יש לקלף את הסיד אמה על אמה בצורת ריבוע, ולא בצורת מלבן (אפילו שיש בו כדי לרבע אמה על אמה). [שע"ת שם].

ה. אפשר להקל ולקלף את הסיד רק בשיעור ארבעים ושמונה ס"מ על ארבעים ושמונה ס"מ. [הגר"י פישר, בהליכות אבן ישראל. מאידך לשיטת החוון איש, אמה על אמה הוא בערך שישים ס"מ על שישים ס"מ].

ו. צריך לקלף רק את הסיד, עד שמתגלה הטיח, ואפילו אם הטיח מעורב בצבע לבן, אין צריך לקלף יותר. [הגר"י קניבסקי הסטיפלער, הו"ד בארחות רבינו שם, מאידך כתב בנימוקי או"ח שהרה"ק רבי יחזקאל משינווא יזע"א החמיר לגרד את הטיח והמלט עד שהגיע ללבנים].

ז. אם הודבק על הסיד טפטים, לא די בזה שמשאיר אמה על אמה ללא ציפוי טפט, אלא יקלף את הסיד שבאותו מקום. [פ"ת שם בשם גדולי הפוסקים].

ח. המשכיר את ביתו ולא שייר אמה על אמה בלא סיד, יטול השוכר רשות מהמשכיר ויקלף את הסיד. [שם].

ט. בבית הכנסת ובית המדרש אין צריך לשייר אמה על אמה. [בה"ל שם ד"ה שאין]. וכן הדין בשאר בנינים של מצוה כגון תלמוד תורה, ישיבה. [פ"ת שם].

י. באולם שמחות, ובתי מלון, היה צריך לשייר, והעולם נוהגים להקל בזה, ואולי דמחשבים זאת לבנין של מצוה, אולמות לשמחות של מצוה, ובבתי מלון להכנסת אורחים. [ע"פ דהרי הבעלים מקבלים על כך שכן, פ"ת שם].

ברכת מאל טוב חמה ולבנה
נבדת ידידנו הנכבד, האי גברא רבה המופלא והמופלג במכמני התורה והחסידות, חריף ובקי טובא, בר אוריין ובר אבהון, אוצר כלי חמדה
חיים אלעזר גוטמן שליט"א
מרבני אנ"ש ור"ט ביישיבת 'נדבורנה'
לרגל שמחת הולדת הנכד
בן אצל חתנו ידידנו החשוב
האברך החשוב
הר"ר עקיבא הכהן רוט
הוברה אחת לאביו, ידידנו הנכבד
הרה"ח המפורד ר' לוי שליט"א
יה"ר שיוכה לרוות ממנו ומכל יוצ"ח רוב נחת דקדושה מתוך בריות גופא ונהורא מעליא

ברכת מאל טוב חמה ולבנה
נבדת ידידנו הנכבד, האי גברא יקירא, יקר שבערכין, ברוך הכשרון ואיש המעש, טוב ליבו ונפשו מי למלל, אוהב תורה ולומדיה, המתחך הדגול הנודע לשם ולתהילה האברך החשוב
הר"ר פנחס טמבור הי"ו
ולאביו ידידנו הנכבד האי גברא יקירא יקר שבערכין, מוכתר בכל מידה נכונה, נעים הליכות ורב תבונות, לו נאה כל תהילה, מקים אהלה של תורה, יראת ה' היא אוצרו, מחשובי אנ"ש
משה שליט"א
הרה"ח ארגון מפעל רש"י העולמי ולזקניו ידידנו הנכבד
נחום דוד שליט"א
הרה"ח המפורד ר' ולחמיו ידידנו הנכבד
אברהם בנט שליט"א
הרה"ח רגל שמחת הולדת הבן נכדס הגין יה"ר שיוכה לרוות ממנו ומכל יוצ"ח רוב נחת דקדושה מתוך בריות גופא ונהורא מעליא שמחת השלום זכר בליל שב"ק בבית מדרשוני ברמה ד' בבית שמש

לעילוי נשמת
הגה"ח רבי עקיבא
בן ר' אהרן יעקב זצ"ל
נלב"ע כ"ב תמוז תשס"ג
ת.נ.צ.ב.ה
הנוצח ע"י בניו מחשובי ופארי אנ"ש
הרה"ח ר' שמואל וולף שליט"א
הרה"ח ר' מרדכי שליט"א
פרוש

כך אמר להם הקב"ה לישראל - בני אהובי כלום חסרתי דבר שאבקש מכם? ומה אני מבקש מכם אלא שתהיו אוהבין זה את זה ותהיו מכבדין זה את זה...

(תנא דבי אליהו רבה, פרק כ"ה)

ברכת מזל טוב חמה ולבגבית

נדבת ידידנו הנכבד והנעלה, האי גברא רבה, בר אוריין ובר אבהון, אוצר כלי חמדה, חריף ובקי במכמני התורה והחסידות, ידיו רב לו לעסיקי שמעתתא אליבא דהלכתא, שוקק על התורה והעבודה יומם ולילה, ותהיה דיו אמונה ורוח חיים ורב פעולה למען הרמת הצלחת החבורות, דולה ומשקה מברא רבוה"ק זיע"א ולהבדלחט"א כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

משה נחום אייזנבך

רה"ח ר' רב ומו"צ בקהילתנו הק' מראשי חבורת הבורים מרבי כולל חדותא דרבי שמעון ולאביו ידידנו הנכבד, האי גברא יקירא, איש האשכולות, ידיו רב לו בתורה וחסידות, יראת ה' היא אוצרו, מפארי אנ"ש

שמואל

הנה"ח ר' לרגל שמחת הולדת הבן הנכד יה"ר שיזכה לרוות ממנו ומכל יוצ"ח רוב נחת דקדושה מתוך בריות גופא ונהורא מעליא שמחת השלום זכר יתקיים א"יה בליל שב"ק בשולחן אוצרו כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

ברכת מזל טוב חמה ולבגבית

שירות ותשבחות ברכות והודאות נשגור בזה לידידנו הנכבד והנעלה, האי גברא יקירא, ברוך הכשרון ואיש המעש, טוב ליבו ונפשו מי ימלא, לן ויושב באהלה של תורה, כמה מעלות טובות עליו, עוסק בצרכי חסד וצדקה באמונה ועומד לימין קרנות צדקה וחסד - "צדקת רבי שמעון", במסירות נפלאה. מזכה את הרבים בהפצת תורה וחסידות לכלל אנ"ש במערכת 'קול לעלוב ועומד לימנינו בכל עת ועונה בלו"ג חפיצה בגליון 'אוהל מועד', ה"ה

זאב גלבשטיין

רה"ח ר' ולאביו ידידנו הנכבד מחשובי ופארי אנ"ש

אברהם ישעיה

רה"ח המפורא ר' ולחמיו ידידנו הנכבד והנעלה מחשובי ופארי אנ"ש נו"ג לרבוה"ק זיע"א

נחמן דויטש

רה"ח המפורא ר' ולזקיני ידידנו הנכבד והנעלה הגאון החסיד ר' לרגל שמחת הולדת הנכד נינם בן אצל חתנו נכדס נינם האברך החשוב לן בעומקה של תורה

משה טוביה ברנשטיין

יה"ר שיזכה לרוות רוב נחת ממנו ומכל יוצ"ח מתוך בריות גופא ונהורא מעליא שמחת השלום זכר בליל שב"ק בבית המדרש באיאן רח' נהר הירדן 20 בית שמש

ברכת מזל טוב חמה ולבגבית

נדבת ידידנו הנכבד והנעלה, האי גברא רבה, בר אוריין ובר אבהון, אוצר כלי חמדה, חריף ובקי במכמני התורה והחסידות, ידיו רב לו לעסיקי שמעתתא אליבא דהלכתא, שוקק על התורה והעבודה יומם ולילה

פנחס רוטמן

רה"ח ר' ולאביו ידידנו הנכבד האן חסיד רבי יצחק דוד שליט"א פאר עתונו

יעקב דוד

לרגל שמחת אירוסיו בנו נכדו החתן המופלג בתו"ש ובמידות טובות עדין לגאון ולתפארת הבה"ח יעקב נ"י מבכירי חבורת הבורים עב"ג הכלה החשובה תחי' בת ידידנו הנכבד

אשר גפנר

רה"ח ר' בן ידידנו הנכבד והנעלה מקים עולה של חסד בדורנו עומד לימין קהילתנו הק' בכל עת בסבר פנים יפות

חיים יוסף

רה"ח ר' חתן הגה"ח רבי מאיר שאטלאנד שליט"א בן הגה"צ רבי אברהם

אברהם

יה"ר שהיווג עילה יפה לבניו עדי עד ויזכו לרוות מהם ומכל יוצ"ח דורות ישרים ומבורכים, רוב נחת דקדושה מתוך בריות גופא ונהורא מעליא אכ"ר

ברכת מזל טוב חמה ולבגבית

נדבת ידידנו הנכבד, האי גברא יקירא, יקר שבערכין, מוכתר בכל מידה נכונה, משכיל אל דל, קובע עיתותיו לתורה, מחשובי אנ"ש

מרדכי הלוי לוסטיגמן

רה"ח ר' ולאביו ידידנו הנכבד, מחשובי ומפארי אנ"ש

ישעיהו הלוי

רה"ח המפורא ר' ולחמיו ידידנו הנכבד לרגל שמחת הולדת התאומים הנכד/ה הגינ/ה

בן/ת אצל חתנו ידידנו הנכבד, האברך החשוב בר אוריין ובר אבהון אוצר כלי חמדה, לן בעומקה של תורה, יראת ה' היא אוצרו, אורך ימים בימינה ובשמאלה עושר וכבוד

ישראל מושקוביץ

הרב אשר זכה לסיים את הש"ס בעת שמחת הברית מילה לבנו שיחי' יה"ר שיזכה לרוות מהם ומכל יוצ"ח רוב נחת דקדושה מתוך בריות גופא ונהורא מעליא

ברכת מזל טוב חמה ולבגבית

נדבת ידידנו הנכבד, האי גברא יקירא, יקר שבערכין, מוכתר בכל מידה נכונה, המחנך הדגול הנודע לשם ולתהילה, אומן הנפשות, שמו הטוב הולך לפניו, יראת ה' היא אוצרו, מרביץ תורה לעדרים, מחשובי אנ"ש

יוסף יואל הכהן ברזסקי

הרה"ח ר' ולאביו ידידנו הנכבד מחשובי ומפארי אנ"ש שליט"א

בנימין אפרים הכהן

הרה"ח המפורא ר' לרגל שמחת הולדת הנכד נינו בן אצל בנו נכדו האברך החשוב לן בעומקה של תורה

יקותיאל יהודה

רה"ח ר' ולמחותנו ידידנו הנכבד, האי גברא יקירא, מוכתר בכל מידה נכונה, המחנך הדגול הנודע לשם ולתהילה, יראת ה' היא אוצרו

משה יוסף הולס

רה"ח ר' יה"ר שיזכה לרוות ממנו ומכל יוצ"ח רוב נחת דקדושה מתוך בריות גופא ונהורא מעליא שמחת השלום זכר ושמחת הברית יתקיים א"יה בשב"ק בבית המדרש הגדול אצל כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

ברכת מזל טוב חמה ולבגבית

נדבת ידידנו הנכבד, האי גברא יקירא, יקר שבערכין, ברוך הכשרון ואיש המעש, טוב ליבו ונפשו מי ימלא, אוהב תורה ולומדיה, האברך החשוב

יחזקאל הכהן ברזסקי

יה"ר ולאביו ידידנו הנכבד, האי גברא רבה המופלא והמופלג במכמני התורה והחסידות, חריף ובקי טובא, בר אוריין ובר אבהון, אוצר כלי חמדה, מחשובי אנ"ש

חיים דוד הכהן

הרה"ח ר' ולזקיני ידידנו הנכבד מחשובי ומפארי אנ"ש שליט"א

בנימין אפרים הכהן

הרה"ח המפורא ר' לרגל שמחת הולדת הבת הנכדה הנינה יה"ר שיזכה לרוות ממנה ומכל יוצ"ח רוב נחת דקדושה מתוך בריות גופא ונהורא מעליא שמחת הקידושא רבה בשב"ק בבית מדרשינו בב"ב

גם אני קבלתי ע"ע כהוראת כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א: להוסיף זכויות

ולברך 'ברכת המזון מתוך הסידור' לישועות ולרפואת הכלל והפרט

ושמואל בקוראני שמו

ידו לה' הסדו

טנא מלא ברכות, לידידנו הנכבד, האי גברא יקירא, יקר שבערכין, מוכתר בכל מידה נכונה, פאר המעלות והמידות, ברוך הכשרון ואיש המעש, ליבו פתוח כאלום לזולת, מקבל כל אדם בסבר פנים יפות, טוב ליבו ונפשו מי ימלא, איש חסד לכלל ולפרט, שמו הטוב הולך לפניו, אוהב תורה ולומדיה, העושה גדולות ונצורות לכל דבר שבקדושה בעין יפה ורוח נדיבה, יראת ה' היא אוצרו

שמואל לוסטיג

ה"ר ולאביו ידידנו הנכבד, מחשובי אנ"ש העומל מידי שבוע בשבוע במסירות נפלאה למען גליונג החשוב

אהרן

הרה"ח המפורא ר' משב"ק כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א ולחמיו ידידנו הנכבד

ישעיהו וייס

הרה"ח המפורא ר' לרגל שמחת הולדת הבת נכדתם יה"ר שיזכו לרוות ממנה ומכל יוצ"ח רוב נחת דקדושה מתוך בריות גופא ונהורא מעליא

ברכת מזל טוב חמה ולבגבית

נדבת ידידנו הנכבד, האי גברא יקירא, יקר שבערכין, ברוך הכשרון ואיש המעש, טוב ליבו ונפשו מי ימלא, אוהב תורה ולומדיה, האברך החשוב

יעקב זאב גולדברג

יה"ר ולאביו ידידנו הנכבד, האי גברא יקירא, יקר שבערכין, מוכתר בכל מידה נכונה, בר אוריין ובר אבהון, בקי במכמני התורה והחסידות, שוקק על התורה ועל העבודה יראת ה' היא אוצרו, לו נאה כל תהילה מחשובי אנ"ש

שלמה זלמן גולדברג

הרה"ח ר' מג"ש בדף היומי בבית מדרשינו הגדול ולאביו ידידנו הנכבד, האי גברא רבא הנודע לשם ולתהילה, פה מפיק מרגליות ובקי בחדרי תורה וחסידות, אוצר סגולה, מתורת רבוה"ק ומשנתם לעדרים משקה דולה, משפיע מאוצרותיו ומעיינותיו סיפורי הוד קדומים מצדיקי הדורות בכל ימי היילוא, כלי המחזיק ברכה, צנא מלא ספרא, זכה לשרת בקודש אצל רבוה"ק זיע"א ולהבחלחט"א כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א ידידנו הנכבד והנעלה

ישראל נח

הנה"ח ר' ולחמיו ידידנו הנכבד, האי גברא יקירא, יקר שבערכין, מוכתר בכל מידה נכונה, פאר המעלות והמידות, שמו הטוב הולך לפניו

אהרן בנדר

הרה"ח ר' מג"ש בדף היומי בבית מדרשינו בב"ב לרגל שמחת הולדת הבת נכדתם הנינה יה"ר שיזכה לרוות ממנה ומכל יוצ"ח רוב נחת דקדושה מתוך בריות גופא ונהורא מעליא

שמחת הקידושא רבה בשב"ק בבית מדרשינו בב"ב

ניתן לקבל את הגליון בכתובת מייל: 4184052@gmail.com מהדורת ביתר לזכות צבי בן מרים ומשפחתו וכיו"ח להצלחה גדולה ברוחניות וגשמיות

© כל הזכויות שמורות למערכת גליון 'אוהל מועד', ניתן להעתיק אך ורק עם רשות מהמו"ל בטל': 052-7160388 ובלי לשנות את הסגנון כלל!!!